

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 15 listopada 1969 r. **Nr 3**

TREŚĆ: str.

16.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38)

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzają:

1) komendy straży pożarnych — we wszystkich obiektach podlegających kontroli,
2) ochotnicze straże pożarne — w nie uspołecznionych gospodarstwach rolnych, w innych obiektach budowlanych stanowiących własność indywidualną oraz w drobnych zakładach handlowych i usługowych,
3) zespoły kontroli przeciwpożarowej, powołane przez prezydia rad narodowych — w obiektach określonych w pkt. 2, a położonych w miejscowościach nie objętych obszarem działania ochotniczych straży pożarnych,
4) instruktorzy ochrony przeciwpożarowej powołani w ministerstwach (urzędach centralnych) i w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) — w zakładach podlegających tym jednostkom.

2. Niezależnie od kontroli, o której mowa w ust. 1, kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego w zakładach pracy przeprowadzają wewnętrzne organy kontrolne, którymi są:

1) inspektorzy, kierownicy i referenci ochrony przeciwpożarowej zatrudnieni w zakładach pracy,
2) zawodowe, ochotnicze lub obowiązkowe straże pożarne zorganizowane w zakładach pracy,
3) komisje pożarowo-techniczne powołane w zakładach pracy.

§ 2. 1. Osobom delegowanym do przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego przez komendy straży pożarnych odpowiednie upoważnienia wydaje właściwy komendant straży pożarnych.

2. Członkom ochotniczych straży pożarnych oraz zespołów kontroli przeciwpożarowej upoważnienia do kontroli obiektów określonych w § 1, ust. 1, pkt 2 i 3 wydaje na wniosek naczelnika gromadzkiego przewodniczący gromadzkiej rady narodowej lub sekretarz gromadzki, a w osiedlach i miastach — przewodniczący lub sekretarz prezydium miejskiej rady narodowej, albo rady narodowej osiedla.

3. Inspektorom ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w § 1, ust. 1, pkt 4, odpowiednie upoważnienia wydaje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli mają prawo:

1) wstępu na teren kontrolowanych obiektów,
2) żądania informacji i wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą od osób zarządzających lub zatrudnionych na terenie kontrolowanych obiektów oraz od zawodowych i społecznych jednostek ochrony przeciwpożarowej działających w kontrolowanych obiektach.

§ 3. 1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli zawiadamiają zarządzającego obiektem o rozpoczęciu kontroli, okazując odpowiednie upoważnienie.

2. Kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadza się w obecności zarządzającego obiektem lub osoby przez niego upoważnionej. Odmowa udziału tych osób w czynnościach kontrolnych lub niezgłoszenie się ich do uczestniczenia w kontroli nie stanowi przeszkody w jej przeprowadzeniu.

3. Zarządzający obiektem jest obowiązany ułatwić przeprowadzenie kontroli.

§ 4. Osoby delegowane do przeprowadzania kontroli obowiązane są zapoznać się z wynikami poprzednich kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w kontrolowanych obiektach.

§ 5. 1. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli przez komendy straży pożarnych oraz inspektorzy ochrony przeciwpożarowej wymienieni w § 1, ust. 1, pkt 4 sporządzają protokół kontroli, a w razie potrzeby wydają zarządzenie pokontrolne.

2. Protokół kontroli podpisują przeprowadzający kontrolę oraz zarządzający obiektem lub osoba przez niego upoważniona.

3. Jeżeli zarządzający obiektem lub osoba przez niego upoważniona nie zgadza się z treścią protokołu, przysługuje jej prawo wniesienia zastrzeżeń. Zarządzającego obiektem należy pouczyć o przysługującym mu prawie wniesienia zastrzeżenia lub odmowy podpisu protokołu.

4. W razie odmowy podpisania protokołu kontroli przez zarządzającego obiektem lub osobę przez niego upoważnioną, należy w protokole zamieścić o tym odpowiednią wzmiankę.

§ 6. Zarządzenie pokontrolne powinno zawierać:
1) oznaczenie jednostki, która wydała upoważnienie do przeprowadzenia kontroli,
2) oznaczenie jednostki kontrolowanej,
3) imię i nazwisko zarządzającego obiektem,
4) powołanie podstawy prawnej,
5) datę zarządzenia,
6) stwierdzone uchybienia w zakresie organizacji ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa pożarowego obiektów oraz określenie sposobu i terminu ich usunięcia,
7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy odwołanie od zarządzenia, a ponadto w jakich wypadkach odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzenia,
8) podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby wydającej zarządzenie.

§ 7. 1. Jeden egzemplarz protokołu kontroli i zarządzenia pokontrolnego doręcza się zarządzającemu obiektem lub osobie przez niego upoważnionej.

2. W razie kontroli w zakładach górniczych jeden egzemplarz zarządzenia pokontrolnego przesyła się ponadto do właściwego okręgowego urzędu górniczego.

§ 8. 1. Zarządzający obiektem obowiązany jest do usunięcia w określonym terminie braków i usterek w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu zgodnie z zarządzeniem pokontrolnym.

2. O wykonaniu zarządzenia pokontrolnego zarządzający obiektem obowiązany jest zawiadomić jednostkę, która wydała upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

3. Po upływie ustalonych terminów jednostka, o której mowa w ust. 2, obowiązana jest sprawdzić wykonanie zarządzenia pokontrolnego.

4. W razie niewykonania zarządzenia pokontrolnego komendy straży pożarnych stosują postępowanie egzekucyjne, a inspektorzy ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w § 1, ust. 1 pkt 4, zgłaszają niewykonanie zarządzenia kierownikowi jednostki nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem, zawiadamiając o tym właściwą komendę straży pożarnych.

§ 9. 1. W razie rażących zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia kontrolowanego obiektu przed ciężkimi stratami, jednostki wymienione w § 1, ust. 1, pkt 1 i pkt 4 obowiązane są sporządzić wniosek o zamknięcie obiektu lub o zakazanie użytkowania zakładu pracy, lub właściwego działu albo oddziału do czasu usunięcia przyczyn zagrożenia pożarowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy przesłać do:
1) właściwego organu prezydium rady narodowej — w odniesieniu do zakładów i przedsiębiorstw, które działają na podstawie zezwoleń wydanych przez ten organ,
2) właściwego prezydium rady narodowej — w odniesieniu do zakładów i przedsiębiorstw podlegających temu prezydium,
3) właściwego ministra (kierownika centralnego urzędu), jeżeli kontrolowany obiekt należy do jednostki organizacyjnej podlegającej temu ministrowi, a zaniedbania zostały stwierdzone przez resortowego inspektora ochrony przeciwpożarowej,
4) Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Komendy Głównej Straży Pożarnych — w pozostałych wypadkach.

§ 10. Jeżeli w toku kontroli zostaną ujawnione rażące zaniedbania w zabezpieczeniu przeciwpożarowym lub nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych ze strony zarządzającego obiektem albo osób odpowiedzialnych za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów, komenda straży pożarnych i inspektorzy ochrony przeciwpożarowej obowiązani są występować do właściwych organów z wnioskami o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności przewidzianej ustawą.

§ 11. 1. Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego, przeprowadzana przez ochotnicze straże pożarne i zespoły kontroli przeciwpożarowej, polega na:
1) ustaleniu występujących w obiekcie niezgodności z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi i zapoznaniu właścicieli, zarządzających i użytkowników obiektów z podstawowymi wymaganiami w tym zakresie,
2) wydawaniu zaleceń dotyczących usunięcia w określonym terminie stwierdzonych niezgodności z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi,
3) prowadzeniu ewidencji kontroli zawierającej wykaz usterek i wydanych w związku z tym zaleceń, których przyjęcie do wiadomości i wykonania podpisuje zarządzający kontrolowanym obiektem,
4) sprawdzeniu — po upływie określonych terminów — czy nieprawidłowości zostały usunięte.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w zespołach co najmniej dwuosobowych.

§ 12. 1. Prezydia gromadzkich rad narodowych na wniosek właściwych terenowo komend straży pożarnych ustalają w zależności od zagrożenia pożarowego:
1) miejscowości, w których ochotnicze straże pożarne obowiązane są do przeprowadzania kontroli,
2) miejscowości, w których powołuje się zespoły kontroli przeciwpożarowej, liczebność zespołów oraz obszar ich działania,
3) terminy kontroli.

2. Prezydia miejskich rad narodowych i rad narodowych osiedli mogą na zasadach określonych w ust. 1 zobowiązać ochotnicze straże pożarne do przeprowadzania kontroli lub powołać zespoły kontroli przeciwpożarowej.

§ 13. 1. Kontrolą przeprowadzaną przez ochotnicze straże pożarne kieruje naczelnik straży. Zespołem kontroli przeciwpożarowej kieruje kierownik zespołu kontroli przeciwpożarowej, wyznaczony przez przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej lub sekretarza gromadzkiego, a w miastach i osiedlach — przez przewodniczącego prezydium miejskiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla.

2. Komendy straży pożarnych szkolą wyznaczonych do przeprowadzania kontroli członków ochotniczych straży pożarnych i członków zespołów kontroli przeciwpożarowej, jak również zaopatrują ich w materiały niezbędne do przeprowadzania kontroli oraz sprawują fachowy nadzór nad ich działalnością.

§ 14. W razie stwierdzenia w czasie kontroli sprawdzającej, o której mowa w § 11, ust. 1, pkt 4, że uchybienia nie zostały usunięte:
1) członkowie ochotniczej straży pożarnej lub zespołu kontroli przeciwpożarowej obowiązani są zawiadomić o tym gromadzkiego naczelnika straży pożarnych,
2) gromadzki naczelnik straży pożarnych składa wykaz nie wykonanych zaleceń do biura gromadzkiego lub właściwego organu prezydium rady narodowej,
3) biuro gromadzkie lub właściwy organ prezydium rady narodowej wydaje zarządzenie pokontrolne lub podejmuje inne kroki w celu doprowadzenia do usunięcia stwierdzonych uchy-

bień i ukarania winnych nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych.

§ 15. 1. W razie stwierdzenia w czasie przeprowadzonej kontroli, że w zakładzie pracy nie są przestrzegane przepisy przeciwpożarowe, wewnętrzne organy kontrolne (§ 1, ust. 2) obowiązane są zawiadomić o tym zarządzającego zakładem pracy.

2. Osoby zarządzające zakładem pracy obowiązane są do usunięcia stwierdzonych uchybień w przeciwpożarowym zabezpieczeniu zakładu pracy.

§ 16. Wytyczne w sprawie szczegółowego zakresu, zasad i terminów kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1962 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 41, poz. 189).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. F. Szlachcic

17.

INSTRUKCJA NR 1 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 11 września 1969 r.

zmieniająca instrukcję w sprawie nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez oficerów i podoficerów Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnionych w komendach straży pożarnych
(Dz. U. MSW nr 9, poz. 23).

§ 1. W instrukcji nr 2 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lutego 1964 r. w sprawie nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez oficerów i podoficerów Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnionych w komendach straży pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 2, poz. 6) załącznik nr 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik nr 1

Wykroczenia, za które oficerowie i podoficerowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa uprawnieni są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

1. Wykroczenia przeciwko zabezpieczeniu przeciwpożarowemu budynków:

1) używanie otwartego ognia oraz palenie tytoniu w pomieszczeniach handlowych, przemysłowych, gospodarczych i magazynach, w których znajdują się materiały i ciecze łatwo zapalne lub gazy palne, jak również w zakładach pracy w miejscach określonych przez kierownictwo zakładu;
2) porzucanie nie wygaszonych papierosów i zapałek w miejscach, w których znajdują się jakiekolwiek materiały palne,
3) gromadzenie i przechowywanie materiałów palnych pod palnymi ścianami budynków, jak również pod ścianami budynków posiadającymi otwory okienne lub inne otwory,
4) przechowywanie na strychach budynków, przez które przechodzą przewody kominowe, materiałów palnych,
5) używanie pieców z uszkodzonymi drzwiczkami, paleniskami i rurami blaszanymi oraz podłączanie palenisk do przewodów wentylacyjnych,
6) używanie kominów i przewodów kominowych uszkodzonych lub nie zabezpieczonych drzwiczkami wycierowymi,
7) ustawianie jakichkolwiek przedmiotów na klatkach schodowych, zastawianie wyjść i drzwi zapewniających ewakuację z pomieszczeń oraz korytarzy i przejść poniżej szerokości określonej przepisami prawa budowlanego, zastawianie dojścia do czynnych tablic rozdzielczych itp. urządzeń elektrycznych oraz gazomierzy,
8) garażowanie motocykli i innych pojazdów z paliwem w zbiornikach w pomieszczeniach na ten cel nie przeznaczonych,
9) garażowanie samochodów, traktorów i innych maszyn z własnym napędem w stodołach lub w innych budynkach gospodarskich, w których magazynuje się materiały palne,
10) urządzanie wędzarni i suszarni — z wyjątkiem suszarni bielizny — na poddaszach o ścianach lub pokryciu dachu z materiałów palnych, jak również w pomieszczeniach budynków gospodarczych wykonanych z materiałów palnych.
11) rozgrzewanie smoły lub asfaltu w odległości mniejszej niż 5 m od budynków oraz na dachach budynków albo w naczyniach nie zaopatrzonych w pokrywy,
12) niezabezpieczenie miejsc spalania śmieci i odpadków wynoszonych na zewnątrz budynków przed możliwością przerzucania się ognia na materiały palne,
13) niezasypanie ziemią lub niezalanie wodą nie wygaszonych węgli lub gorącego popiołu wyniesionych na zewnątrz budynku,
14) przechowywanie wszelkich materiałów palnych przy niezachowaniu odległości:
0,60 m — od pieców i innych urządzeń ogrzewczych,
0,50 m — od grzejników i przewodów c.o. wysokoprężnego,
0,50 m — od punktów świetlnych,
15) przechowywanie niezgodnie ze wskazaniami producenta w zakresie bezpieczeństwa pożarowego niebezpiecznych pożarowo nawozów sztucznych, środków ochrony roślin i innych substancji chemicznych,
16) instalowanie piecyków w pomieszczeniach, w których niemożliwe jest zachowanie wymaganych przez przepisy prawa budowlanego odległości przewodów dymowych oraz palenisk od łatwo zapalnych części budynków, a w wypadku instalowania piecyków w pomieszczeniach magazynowych, niezaopatrzenie ich w odpowiednie niepalne ścianki osłonowe,
17) korzystanie z uszkodzonych instalacji, urządzeń elektrycznych i gazowych,
18) samodzielne dokonywanie przez osoby nie posiadające wymaganych kwalifikacji zawodowych, remontów lub przeróbek urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych albo naprawianie uszkodzonych bezpieczników,
19) pozostawianie bez dozoru włączonych do sieci elektrycznej przenośnych grzejników, kuchenek i innych urządzeń elektrycznych nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji, jak również ustawianie ich na przedmiotach i materiałach palnych,
20) pozostawianie nie wyłączonego dopływu prądu elektrycznego po zakończeniu pracy w zakładach pracy, magazynach, halach targowych itp. obiektach z wyjątkiem oświetlenia nocnego,
21) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów łatwo zapalnych,
22) przechowywanie w pomieszczeniach wewnątrz budynków butli napełnionych gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg,
23) pozostawianie w zakładach pracy po zakończeniu pracy maszyn lub urządzeń technicznych nie oczyszczonych z pyłu, smarów palnych itp. jak również czyściwa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamkniętych naczyniach z materiałów niepalnych,
24) przechowywanie w pomieszczeniach produkcyjnych płynów łatwo zapalnych w ilościach większych aniżeli wynosi zapotrzebowanie dobowe,

25) przechowywanie niebezpiecznych pożarowo substancji chemicznych w ilościach przekraczających dobowe zapotrzebowanie produkcji w pomieszczeniu nie wydzielonym albo wydzielonym, lecz nie odpowiadającym wymaganiom dla tego rodzaju pomieszczeń,
26) przechowywanie w bezpośrednim sąsiedztwie bez należytego zabezpieczenia substancji, których wzajemne oddziaływanie może spowodować zapalenie się lub wybuch,
27) przechowywanie odzieży ochronnej i roboczej w miejscach nie przeznaczonych do tego celu,
28) używanie otwartego ognia do odmrażania przewodów rurowych w obudowie palnej lub w odległości mniejszej aniżeli 1 m od palnych elementów konstrukcyjnych oraz innych materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu,
29) niezaopatrzenie przez właścicieli, użytkowników i zarządzających budynków w odpowiedni sprzęt przeciwpożarowy.

Podstawa prawna: art. 29 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2 pkt. 1—2, 4—5, 8—14; § 3 pkt. 1—6; § 4 ust. 1 pkt. 1, 3—4, 6—8 oraz ust. 2 pkt. 1 i 2, § 5 pkt. 1—8 oraz § 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).

2. Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu pożarowemu podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych.

1) niezachowanie przy ustawianiu stert, stogów, brogów i innych podobnych obiektów przepisowych odległości od budynków. dróg publicznych, lasów, torów kolejowych, urządzeń i przewodów linii elektrycznych wysokiego napięcia albo między stertami bądź parami stert;
2) nieoboranie stert, stogów lub brogów na ścierniskach w promieniu 5 m,
3) ustawianie w okresie żniw kop na ścierniskach znajdujących się w pobliżu torów kolejowych w odległości mniejszej niż 30 m od nasypów kolejowych i nieoboranie ściernisk przy tych nasypach,
4) składowanie siana, koniczyny, lucerny i innych pasz w warunkach umożliwiających ich samozapalenie się,
5) nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego przy ustawianiu i obsłudze maszyn rolniczych poruszanych za pomocą różnego rodzaju silników,
6) ustawianie silnika spalinowego w odległości mniejszej niż 10 m, a silnika elektrycznego nieokapturzonego w odległości mniejszej niż 5 m od stert, stogów, brogów i budynków, w których dokonuje się omłotów,
7) niewłaściwe przechowywanie zapasów materiałów pędnych w ilości nie przekraczającej jednoniowego zapotrzebowania oraz w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca dokonywania omłotów, zlokalizowanego poza obrębem zabudowań, stert, stogów i brogów,
8) palenie tytoniu i używanie ognia otwartego w miejscu dokonywania omłotów oraz w miejscu składowania materiałów pędnych,
9) nieprzygotowanie w miejscu dokonywania omłotów:
   a) w państwowych i spółdzielczych gospodarstwach rolnych beczki z wodą o pojemności co najmniej 200 litrów, dwóch wiader, dwóch tłumic albo dwóch gaśnic oraz dwóch tłumic,
   b) w indywidualnych gospodarstwach rolnych beczki z wodą o pojemności co najmniej 100 litrów, wiadra i tłumicy albo gaśnicy i tłumicy.

Podstawa prawna: art. 29 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z §§ 1—3 i 5—6, § 7 pkt. 1—4, § 8 i 10, § 11 ust. 1, § 12 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).

3. Wykroczenia przeciwko zapobieganiu pożarom lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk:

1) porzucanie na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk, oraz w odległości do 100 m od nich, nie ugaszonych zapałek i niedopałków papierosów,
2) rozniecanie na terenach wymienionych w pkt. 1 ognisk, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tlących przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych,
3) przejazd przez wymienione w pkt. 1 tereny ciągnikiem bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami,
4) gromadzenie materiałów łatwopalnych w sąsiedztwie torów kolejowych w odległości do 50 m od pasa ochronnego przeciwpożarowego lub od dróg publicznych.

Podstawa prawna: art. 29 i 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120), w związku z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. nr 40, poz. 303).

4. Wykroczenia przeciwko przepisom o obowiązku zakładania urządzeń piorunochronnych:

1) niezakopanie przez właścicieli, użytkowników lub zarządzających budynkami, objętymi zbiorowym zakładaniem piorunochronów, lekkich rowów na uziomy w ciągu dwóch dni od założenia uziomów,
2) niewykonywanie przez osoby wymienione w pkt. 1 konserwacji urządzeń piorunochronnych i wymiany zużytej instalacji.

Podstawa prawna: art. 29 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7 ust. 4 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1964 r. w sprawie obowiązku zakładania urządzeń piorunochronnych (Dz. U. nr 5, poz. 34)".

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym MSW.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

18.

ZARZĄDZENIE NR 13/69 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH z dnia 13 listopada 1969 r.

w sprawie wprowadzenia wytycznych, dotyczących zakresu, zasad i terminów kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego „Wytyczne w sprawie zakresu, zasad i terminów kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1970 r.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 13/69
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 13 listopada 1969 r.

WYTYCZNE

w sprawie zakresu, zasad i terminów kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Rozdział I

Kontrole przeprowadzane przez komendy straży pożarnych i inspektorów ochrony przeciwpożarowej

Zakres kontroli

§ 1. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego należy przeprowadzać w zakładach i innych obiektach zwanych dalej zakładami:

1) przemysłu kluczowego i terenowego,
2) państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej,
3) handlu hurtowego i domów towarowych,
4) szkół wyższych, zawodowych (zasadniczych i technikach) posiadających zaplecze w postaci pracowni lub warsztatów,
5) szpitali,
6) teatrów,
7) przemysłu spółdzielczego,
8) usługowych i handlowych państwowych i spółdzielczych,
9) hoteli, domów wczasowych i sanatoriów,
10) kin,
11) domów kultury, muzeów, bibliotek i instytutów,
12) szkół podstawowych i ogólnokształcących.

§ 2. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzają:

1) wojewódzkie komendy straży pożarnych w ramach nadzoru w wybranych zakładach,
2) powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych oraz komendy straży pożarnych miast wyłączonych z województw we wszystkich zakładach podlegających kontroli, nie kontrolowanych przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej powołanych w zjednoczeniach i jednostkach równorzędnych oraz w ramach nadzoru w wybranych zakładach, kontrolowanych przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej powołanych w zjednoczeniach i jednostkach równorzędnych,
3) główni (starsi) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w ramach nadzoru w wybranych zakładach podległych resortom, w których zostali powołani,
4) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej powołani w zjednoczeniach i jednostkach równorzędnych oraz w przedsiębiorstwach posiadających zakłady na własnym rozrachunku we wszystkich zakładach podległych tym jednostkom.

Terminy kontroli

§ 3. 1. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego zakładów wymienionych w § 1, pkt. 1—6 należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.

2. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego zakładów wymienionych w § 1, pkt. 7—12 należy przeprowadzać co najmniej raz na 2 lata z tym, że w zakładach wysoce wyspecjalizowanych i ważnych dla gospodarki narodowej, bądź gdzie występuje zagrożenie pożarowe dla ludzi i mienia lub narażonych w wypadku pożaru na duże straty, należy przeprowadzać co najmniej raz w roku.

3. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego zakładów nie wymienionych w § 1 powinny być przeprowadzane w miarę potrzeb wynikających z zagrożenia pożarowego, zaniedbań występujących w zabezpieczeniu przeciwpożarowym lub z analizy pożarów, przy czym wyboru zakładów należy dokonywać w ten sposób, by kontrole te dawały pogląd o stanie zabezpieczenia danej branży lub grupy zakładów.

§ 4. 1. Osoby delegowane do przeprowadzania kontroli powinny na podstawie przedstawionych dokumentów i wizji lokalnej zakładu sprawdzić:

1) wykonanie zarządzeń z poprzednich kontroli,
2) organizację ochrony przeciwpożarowej zakładu i jej zgodność z ustalonymi wymaganiami,
3) działalność wewnętrznych organów kontrolnych (komisji pożarowo-technicznych, straży pożarnych, inspektora, kierownika, referenta ochrony przeciwpożarowej), a w szczególności, czy w protokołach sporządzanych przez te organy wykazane są występujące usterki i niedociągnięcia w zabezpieczeniu przeciwpożarowym zakładu oraz jakie są podejmowane poczynania dla ich usunięcia,
4) sprawowanie nadzoru przez kierownictwo zakładu, oddziału oraz personel inżynieryjno-techniczny nad zabezpieczeniem przeciwpożarowym zakładu,
5) wykonywanie zadań prewencyjnych, utrzymanie porządku w zakładzie, usuwanie występujących usterek, realizację planu dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej,
6) przestrzeganie przez załogę przepisów przeciwpożarowych, ich znajomość oraz umiejętność obsługi sprzętu gaśniczego i zasad alarmowania,
7) występowanie zaniedbań stwarzających niebezpieczeństwo powstania i rozszerzania się pożaru.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 powinny posiadać upoważnienie do przeprowadzania kontroli (formularz MSW/Pż-29).

§ 5. 1. Po sprawdzeniu dokumentów i dokonaniu wizji lokalnej, przeprowadzający kontrolę omawia z kierownictwem zakładu lub wyznaczonym przedstawicielem wyniki kontroli oraz sporządza protokół (formularz MSW/Pż-31). W protokole obok stwierdzonych braków i usterek należy wymienić usterki usunięte w czasie kontroli.

2. W wypadku stwierdzenia usterek porządkowych, np. zastawiania dróg ewakuacyjnych, sprzętu gaśniczego, itp. zaniedbań, przeprowadzający kontrolę powinien spowodować natychmiastowe ich usunięcie.

§ 6. 1. W wypadku stwierdzenia uchybień w stanie zabezpieczenia przeciwpożarowego kontrolowanego zakładu osoby przeprowadzające kontrolę, niezależnie od sporządzania protokołu, wydają zarządzenie pokontrolne (formularz MSW/Pż-32 lub MSW/Pż-33).

2. Wydając zarządzenie pokontrolne, osoby przeprowadzające kontrolę powinny ustalić realne terminy usunięcia stwierdzonych uchybień.

3. Po upływie ustalonych terminów, jednostka z upoważnienia której przeprowadzono kontrolę obowiązana jest sprawdzić wykonanie zarządzenia pokontrolnego.

4. W razie niewykonania zarządzenia pokontrolnego, komendy straży pożarnych stosują postępowanie egzekucyjne, a inspektorzy ochrony przeciwpożarowej zgłaszają niewykonanie zarządzenia kierownikowi jednostki nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem, zawiadamiając o tym właściwą komendę straży pożarnych, a w przypadku stwierdzenia rażących zaniedbań stosują środki przewidziane rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38).

Ewidencja kontroli

§ 7. 1. Powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych oraz komendy straży pożarnych miast wyłączonych z województw, jak również inspektorzy ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń i jednostek równorzędnych zobowiązani są do prowadzenia harmonogramów kontroli stanowiących jednocześnie ewidencję kontroli (formularz MSW/Pż-59).

2. Harmonogramy kontroli powiatowych (miejskich) komend straży pożarnych zatwierdzają wojewódzkie komendy straży pożarnych.

Rozdział II

Kontrole przeprowadzane przez wewnętrzne organy kontrolne zakładu

Zakres i terminy kontroli

§ 8. Wewnętrzne organy kontrolne przeprowadzają co najmniej dwa razy w roku kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego w zakładach, w których zostały powołane, a w zakładach lub działach produkcyjnych o szczególnym zagrożeniu pożarowym, lub narażonych w wypadku pożaru na duże straty, oraz w działach produkcyjnych, w których pożar może spowodować szczególne zakłócenie w produkcji, bądź unieruchomienie całego zakładu, raz na kwartał.

Zasady kontroli

§ 9. 1. Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego polega na sprawdzeniu:
1) wykonywania obowiązków w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego przez kierowników oddziałów, personel inżynieryjno-techniczny, służbę dozorowania i pozostałych pracowników,
2) znajomości obowiązków oraz ich wykonywania przez członków przeciwpożarowych pogotowi sal,
3) znajomości przepisów przeciwpożarowych, zasad alarmowania i obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego przez pracowników,
4) nadzoru przestrzegania przepisów i ustalonych wymagań dla procesów technologicznych,
5) stosowania sankcji karnych w stosunku do winnych nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
6) działalności służby energerycznej w zakresie: kontroli stanu technicznego urządzeń energo-mechanicznych, usuwania stwierdzonych usterek, przestrzegania zasady wyłączania dopływu energii elektrycznej do urządzeń i instalacji po zakończeniu pracy oraz usuwania niedociągnięć w zabezpieczeniu przeciwpożarowym i utrzymania porządku na terenie zakładu pracy,
7) realizacji planu dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

2. Przy przeprowadzaniu wizji lokalnej należy sprawdzić, czy nie występują usterki i zaniedbania stwierdzone w poprzednich kontrolach, jak również nowe zaniedbania i usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym zakładu oraz spowodować natychmiastowe usunięcie usterek porządkowych.

§ 10. 1. Po dokonaniu kontroli (wizji lokalnej) wewnętrzne organa kontrolne sporządzają protokół wg wzoru nr 1.

2. W zakładach, w których powołane są komisje pożarowo-techniczne, komisje te przedstawiają kierownictwu zakładu ocenę stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego łącznie z projektem zarządzenia pokontrolnego. W zakładach, w których nie działają komisje pożarowo-techniczne projekt zarządzenia opracowuje osoba przeprowadzająca kontrolę wewnętrzną.

3. Wewnętrzne organy kontrolne powinny sprawdzić, czy w ustalonych przez kierownictwo zakładu terminach zostały usunięte usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, a w przypadku stwierdzenia niewykonania postanowień zarządzenia pokontrolnego złożyć meldunek kierownictwu zakładu.

Rozdział III

Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzane przez ochotnicze straże pożarne i zespoły kontroli przeciwpożarowej na wsiach

Zakres i terminy kontroli

§ 11. 1. Powiatowi komendanci straży pożarnych przedstawiają wnioski prezydiom gromadzkich rad narodowych z wykazem miejscowości, w których powinny być przeprowadzane kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego, terminami kontroli i liczebnością zespołów kontrolnych, przyjmując, że w miejscowościach:
1) I grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się:
— wsie o ponad 200 budynków krytych słomą,
— wsie od 100 do 200 budynków krytych słomą o zabudowie zwartej, bez wystarczających zasobów wody do celów przeciwpożarowych;

kontrole należy przeprowadzać 2 razy w roku;
2) II grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się:
— wsie od 100 do 200 budynków krytych słomą bez względu na zabudowę, lecz posiadające dostateczne zasoby wody dla celów przeciwpożarowych;
— wsie od 50 do 100 budynków krytych słomą o zabudowie zwartej, bez dostatecznych zasobów wody dla celów przeciwpożarowych;

kontrole należy przeprowadzać jeden raz w roku;
3) III grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się:
— wsie od 50 do 100 budynków krytych słomą bez względu na zabudowę o dostatecznych zasobach wody dla celów przeciwpożarowych;
— wsie do 50 budynków krytych słomą, w zwartej zabudowie i braku odpowiednich zasobów wody dla celów przeciwpożarowych;
— wsie bez budynków krytych słomą, ale w których występują obiekty gospodarcze (stodoły, obory itp.) o dużej wartości i szczególnym zagrożeniu pożarowym,

kontrole należy przeprowadzać jeden raz w roku;
4) IV grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się:
— wsie nie ujęte w żadnej z wyżej wymienionych grup;

kontrole należy przeprowadzać w miarę potrzeb.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 należy sporządzać wg wzoru nr 2, a projekt uchwały prezydium gromadzkiej rady narodowej wg wzoru nr 3.

3. Określając liczebność zespołów kontrolnych przyjmuje się 2 osoby na około 20 gospodarstw przypadających do kontroli.

§ 12. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadza się w:
1) nieuspołecznionych gospodarstwach rolnych,
2) obiektach budowlanych stanowiących własność indywidualną takich, jak budynki mieszkalne i gospodarcze itp., jeżeli posiadają palną konstrukcję ścian lub palne dachy,
3) drobnych zakładach usługowych, handlowych,

takich, jak prywatne warsztaty stolarskie, kołodziejskie, ślusarskie itp. oraz produkcji chałupniczej, gdy do produkcji są stosowane łatwo zapalne materiały.

§ 13. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego powinny przeprowadzać:

1) ochotnicze straże pożarne w miejscowościach stanowiących siedzibę ochotniczej straży pożarnej oraz znajdujących się w odległości do 2 km od siedziby w ramach obszaru administracyjnego gromady,
2) zespoły kontroli przeciwpożarowej w miejscowościach stanowiących siedzibę zespołu i znajdujące się w odległości do 2 km od siedziby w ramach obszaru administracyjnego gromady, o ile miejscowości te nie podlegają kontroli przez ochotnicze straże pożarne.

§ 14. Naczelnik gromadzki straży pożarnych przedstawia do biura gromadzkiej rady narodowej:

1) wykaz naczelników ochotniczych straży pożarnych z miejscowości, w których te straże zostały zobowiązane do przeprowadzania kontroli,
2) wykaz kandydatów na kierowników zespołów kontroli przeciwpożarowej,
3) listę kandydatów do przeprowadzania kontroli spośród członków ochotniczej straży pożarnej oraz aktywistów społecznych, a w szczególności członków ORMO.

§ 15. 1. Prezydium gromadzkiej rady narodowej na podstawie wniosku powiatowego komendanta straży pożarnych, o którym mowa w § 11 podejmuje uchwałę zobowiązującą ochotnicze straże pożarne do kontroli oraz powołującą zespoły kontroli przeciwpożarowej.

2. Przewodniczący gromadzkiej rady narodowej lub sekretarz gromadzki na podstawie wykazu przedstawionego przez naczelnika gromadzkiego straży pożarnych:

1) wyznacza kierowników zespołów kontroli przeciwpożarowej,
2) wydaje naczelnikom ochotniczych straży pożarnych i kierownikom zespołów kontroli przeciwpożarowej upoważnienia do kierowania kontrolą oraz do przeprowadzenia kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (formularz MSW/Pż-60),
3) wydaje członkom ochotniczej straży pożarnej i zespołów kontroli przeciwpożarowej upoważnienia do prowadzenia kontroli (formularz MSW/Pż-61).

Zasady przeprowadzania kontroli

§ 16. Naczelnicy ochotniczych straży pożarnych i kierownicy zespołów kontroli przeciwpożarowych zobowiązani są:

1) przydzielić rejony kontrolne poszczególnym grupom, wręczając im ewidencje kontroli przeciwpożarowych z wyciągiem podstawowych przepisów przeciwpożarowych (formularz MSW/Pż-62) oraz udzielić odpowiedniego instruktażu odnośnie przeprowadzania kontroli,
2) ustalić termin kontroli sprawdzających i dopilnować ich przepowadzenia,
3) po zakończeniu kontroli sprawdzić wyrywkowo, czy w ewidencji kontroli ujęto występujące usterki oraz przekazać dokumentację kontrolną i poinformować o przebiegu prac kontrolnych naczelnika gromadzkiego.

§ 17. Kontrole dokonywane przez ochotniczą straż pożarną lub zespół kontroli przeciwpożarowej powinny być przeprowadzane w zespole co najmniej dwuosobowym, przy czym w czasie przeprowadzania kontroli należy:

1) ustalić występujące w obiekcie niezgodności z obowiązującymi przepisami, kierując się wykazem podstawowych przepisów przeciwpożarowych dotyczących bezpieczeństwa pożarowego,
2) wskazać kontrolowanemu stwierdzone niezgodności z przepisami, podkreślając przy tym skutki, jakie mogą one wywołać, kiedy staną się przyczyną pożaru,
3) pouczyć kontrolowanego, w jaki sposób należy usunąć stwierdzone usterki oraz ustalić termin ich usunięcia, jak również ostrzec przed sankcjami, jakie grożą z tytułu niewykonania polecenia.

§ 18. Naczelnik gromadzki straży pożarnych w ramach działalności kontrolnej wykonuje następujące zadania:

1) nadzoruje i koordynuje działalność zespołów kontrolnych i ochotniczych straży pożarnych,
2) po zakończeniu kontroli przekazuje do biura gromadzkiego dokumentację kontrolną, informując jednocześnie o przebiegu prac i przedkłada wnioski odnośnie środków, jakie należy przedsięwziąć dla uzyskania poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego.

§ 19. W ramach postanowień § 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 roku w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego, biuro gromadzkie (właściwy organ PRN) po otrzymaniu od naczelnika gromadzkiego wykazu nie wykonanych zaleceń, wydanych podczas kontroli, a powtórnie stwierdzonych w czasie kontroli sprawdzającej, jest zobowiązane do podejmowania poczynań zmierzających do wyegzekwowania usunięcia zagrożenia pożarowego, a w szczególności:

1) wzywa właścicieli lub użytkowników obiektów, u których stwierdzono usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, i wydaje im polecenia usunięcia w dodatkowym terminie wskazanych niedociągnięć z równoczesnym zagrożeniem zastosowania środków represyjnych. Wskazane jest, na rozmowę z właścicielami-użytkownikami, którzy nie usunęli w terminie usterek, zaprosić przedstawiciela posterunku MO,
2) przekazuje ewidencję kontroli przeciwpożarowych do międzygromadzkiego posterunku MO w celu stwierdzenia przez funkcjonariuszy MO, podczas obchodu poszczególnych miejscowości, czy wymienieni w ewidencji obywatele usunęli usterki, a w przypadku niewykonania zaleceń pokontrolnych — nałożenia grzywny w drodze mandatu,
3) wydaje zarządzenie pokontrolne w oparciu o protokół, który powinien być sporządzony przez naczelnika ochotniczej straży, kierownika zespołu kontroli przeciwpożarowej, bądź naczelnika gromadzkiego straży pożarnych. Protokół (formularz MSW/Pż-31) i zarządzenie pokontrolne (formularz MSW/Pż-63) sporządza się w dwóch egzemplarzach,
4) w przypadku, gdy wymienione w pkt. 1—2 poczynania nie dają rezultatów, biuro gromadzkie przesyła do kolegium karno-administracyjnego przy prezydium powiatowej rady narodowej za pośrednictwem powiatowej komendy straży pożarnych, wniosek o ukaranie (formularz MSW/Ka-1) wraz z protokołem z kontroli i zarządzeniem pokontrolnym. Biuro gromadzkie może również przesłać do powiatowej komendy straży pożarnych tytuł wykonawczy z wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej.

§ 20. 1. Powiatowe komendy straży pożarnych niezależnie od obowiązku przeprowadzania instruktażu dla członków ochotniczych straży pożarnych i zespołów kontroli przeciwpożarowej wyznaczonych do przeprowadzania kontroli oraz zaopatrzenia ich w niezbędne materiały, w ramach sprawowania nadzoru w okresie 14 dni od zakończenia kontroli, przeprowadzają kontrolę, sprawdzając działalność kontrolną ochotniczych straży pożarnych i zespołów kontroli przeciwpożarowej.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 powinny być przeprowadzane we wszystkich miejscowościach zali-

czonych do I grupy zagrożenia pożarowego oraz w wybranych miejscowościach zaliczonych do pozostałych grup zagrożenia pożarowego.

3. Niezależnie od postanowień zawartych w ust. 1 i 2, powiatowe komendy straży pożarnych mają obowiązek zapoznania się z poczynaniami biur gromadzkich rad narodowych odnośnie działalności dotyczącej kontroli przeciwpożarowych.

Rozdział IV

Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzane przez ochotnicze straże pożarne i zespoły kontroli przeciwpożarowej w osiedlach i miastach

§ 21. 1. W przypadku zobowiązania ochotniczych straży pożarnych do przeprowadzania kontroli, bądź powołania zespołów kontroli przeciwpożarowej, prezydium miejskiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla podejmuje stosowną uchwałę.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, należy określić:
1) rejony kontrolne dla ochotniczej straży pożarnej,
2) liczebność zespołów oraz rejon ich działania,
3) terminy kontroli.

3. Określając liczebność zespołów kontrolnych, przyjmuje się 2 osoby na około 20 obiektów przypadających do kontroli.

4. Określając terminy kontroli, należy wziąć pod uwagę zagrożenie pożarowe, przyjmując, że w miejscowościach:
1) I grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się miasta i osiedla, gdzie występują budynki o ścianach z materiałów palnych, kryte materiałami palnymi lub trudno zapalnymi, w kompleksach zabudowy zwartej od 20 budynków wzwyż — kontrole mogą być przeprowadzane 1 raz w roku,
2) II grupy zagrożenia pożarowego, do których zalicza się miasta i osiedla, gdzie budynki wykonane z materiałów palnych oraz kryte materiałami palnymi lub trudno zapalnymi stanowią co najmniej 30% ogólnego stanu budynków, jednak nie mniej niż 50, bez względu na rodzaj zabudowy — kontrole mogą być przeprowadzane w miarę potrzeb.

§ 22. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadza się w nieuspołecznionych gospodarstwach rolnych.

§ 23. Kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzają:
1) ochotnicze straże pożarne w miejscowościach stanowiących siedzibę ochotniczej straży pożarnej,
2) zespoły kontroli przeciwpożarowej w miejscowościach, w których nie ma ochotniczych straży pożarnych, lub w których ilość obiektów przewidzianych do kontroli przekracza realne możliwości dokonania kontroli przez istniejącą ochotniczą straż pożarną.

§ 24.1. Wyznaczenia kierowników zespołów kontroli przeciwpożarowej dokonuje przewodniczący prezydium miejskiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla.

2. Upoważnienia do kierowania kontrolą oraz jej przeprowadzenia (formularz MSW/Pż-60 i MSW/Pż-61) wydaje przewodniczący lub sekretarz prezydium miejskiej rady narodowej albo rady narodowej osiedla.

Zasady przeprowadzania kontroli

§ 25. Naczelnicy ochotniczych straży pożarnych i kierownicy zespołów kontroli przeciwpożarowych zobowiązani są:
1) przydzielić rejony kontrolne poszczególnym grupom wręczając im ewidencję kontroli przeciwpożarowych z wyciągiem podstawowych przepisów przeciwpożarowych (formularz MSW/Pż-62) oraz udzielić odpowiedniego instruktażu odnośnie przeprowadzania kontroli,
2) ustalić termin kontroli sprawdzających i dopilnować ich przeprowadzenia,
3) nadzorować i koordynować działalność osób przeprowadzających kontrolę,
4) po zakończeniu kontroli sprawdzić wyrywkowo, czy w ewidencji kontroli ujęto występujące usterki oraz przekazać dokumentację kontrolną z kontroli przeprowadzonych w:
   a) osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów — przewodniczącemu lub sekretarzowi właściwej rady narodowej,
   b) miastach stanowiących powiaty i w miastach wyłączonych z województw — właściwemu komendantowi straży pożarnych lub wyznaczonemu przez niego pracownikowi komendy, informując jednocześnie o przebiegu prac kontrolnych.

§ 26. Sposób przeprowadzania kontroli przez ochotnicze straże pożarne i zespoły kontroli przeciwpożarowej w miastach i osiedlach jest analogiczny jak na wsiach (§ 17 niniejszych wytycznych).

§ 27. 1. W osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów poczynania zmierzające do wyegzekwowania usunięcia zagrożenia pożarowego są analogiczne jak na wsiach (§ 19 niniejszych wytycznych).

2. W miastach stanowiących powiaty oraz w miastach wyłączonych z województw właściwa komenda straży pożarnych po otrzymaniu od naczelnika ochotniczej straży pożarnej lub kierownika zespołu kontroli przeciwpożarowej wykazu nie wykonanych zaleceń wydanych podczas kontroli, a powtórnie stwierdzonych w czasie kontroli sprawdzającej, zobowiązana jest do podjęcia poczynań zmierzających do wyegzekwowania usunięcia zagrożenia pożarowego, a mianowicie:
1) ukarania właściciela lub użytkownika obiektu, u którego stwierdzono usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, grzywną w formie mandatu, a w przypadkach szczególnego zagrożenia pożarowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego, przeciwko winnemu niewykonania poleceń pokontrolnych,
2) sporządzenia i przekazania do kolegium karno-administracyjnego wniosku o ukaranie winnego zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym.

§ 28. Powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych i komendy straży pożarnych miast wyłączonych z województw, niezależnie od obowiązku przeprowadzania instruktażu dla członków ochotniczych straży pożarnych i zespołów kontroli przeciwpożarowej wyznaczonych do przeprowadzania kontroli oraz zaopatrzenia ich w niezbędne materiały, w ramach sprawowania nadzoru w okresie 14 dni od zakończenia kontroli przeprowadzają w wybranych miejscowościach lub obiektach doraźne kontrole, sprawdzając działalność kontrolną ochotniczych straży pożarnych i zespołów kontroli przeciwpożarowej.

....
(nazwa i adres organu) ...., dn. ....
Nr ....

Upoważnienie

Na podstawie § 2 ust. 1, 3*) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r., w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38)
upoważniam ....
(stopień, imię i nazwisko upoważnionego)
do przeprowadzenia kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego.

Upoważnienie ważne łącznie z legitymacją służbową.

* niepotrzebne skreślić.

....
(podpis i pieczęć)

MSW/Pż-29

.................., dn. ....

....
(nazwa i adres organu, z ramienia którego przeprowadza się kontrolę)

Protokół

z kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Na podstawie § 1, ust. 1, pkt. 1, 2, 3, 4*) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) ....

....
(imię i nazwisko, stopień, stanowisko służbowe przeprowadzającego kontrolę)
.... na podstawie upoważnienia .... z dnia.................. nr ....
(nazwa jednostki upoważniającej)
przeprowadził w dniu (ach) .... kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego

....
(nazwa oraz adres kontrolowanego obiektu)
w obecności ....
(imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe zarządzającego obiektem lub osoby przez niego upoważnionej)

W czasie kontroli stwierdzono co następuje:

L p.	Wyszczególnienie	Naruszony przepis

Niezależnie od powyższego w kontrolowanym zakładzie występują następujące braki-usterki powodujące obniżenie stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego:

....

....

W związku z ustaleniami zawartymi w niniejszym protokóle wniesiono zastrzeżenia — nie wniesiono zastrzeżeń*.

....

....

Protokół sporządzono w .... egzemplarzach.

....
(Podpis zarządzającego obiektem lub osoby przez niego upoważnionej) (Podpis osoby przeprowadzającej kontrolę z podaniem nazwiska i imienia, stopnia i stanowiska służbowego).

* niepotrzebne skreślić.

MSW/Pż-31

....
(nazwa i adres organu)
Nr. . . . .

.................., dn. ....

Obywatel ....

....

ZARZĄDZENIE POKONTROLNE
(I)

Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzona w dniu(ach) .... stwierdziła uchybienia w zabezpieczeniu przeciwpożarowym ....

....
(podać nazwę i adres kontrolowanego obiektu)

W związku z powyższym, na podstawie art. 18, ust. 1, pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) oraz* § 5, ust. 1 i § 8, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) jest Obywatel zobowiązany do:

Lp.	Określenie obowiązków wynikających ze stwierdzonych braków i usterek z podaniem podstawy prawnej	Określenie terminu wykonania czynności, którego niedotrzymanie spowoduje zastosowanie przymusu egzekucyjnego
1	2	3

Braki i usterki określone w niniejszym zarządzeniu stanowią naruszenie obowiązujących przepisów prawnych (ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej, przepisów wykonawczych do ustawy, wydanych na jej podstawie) wobec powyższego od tych postanowień nie przysługuje Obywatelowi prawo wniesienia odwołania.

Na podstawie § 8, ust. 2 wymienionego na wstępie rozporządzenia zobowiązuje się Obywatela do zawiadomienia ....
(podać nazwę jednostki, z ramienia której była przeprowadzona kontrola)
.... o wykonaniu zarządzenia pokontrolnego w ciągu 7 dni po upływie wyznaczonych terminów.

Zarządzenie niniejsze jest równocześnie upomnieniem, w rozumieniu art. 14, § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151).

....
(Podpis osoby wydającej zarządzenie pokontrolne z podaniem stopnia imienia, nazwiska oraz stanowiska służbowego)

Otrzymują do wiadomości:

....

....

....

Pokwitowanie odbioru zarządzenia:

....
(data) (pieczęć) (podpis)

* — w przypadku wydania zarządzenia pokontrolnego przez inspektora ochrony przeciwpożarowej należy skreślić powołanie na art. 18 ust. 1 ustawy.

MSW/Pż-32

.................., dn. ....

....
(nazwa i adres organu)
Nr. . . . .

Obywatel ....

....

ZARZĄDZENIE POKONTROLNE
(II)

Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzona w dniu(ach) .... stwierdziła uchybienia w zabezpieczeniu przeciwpożarowym ....

....
(podać nazwę i adres kontrolowanego obiektu)

W związku z powyższym, na podstawie art. 18, ust. 1, pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) oraz* § 5, ust. 1 i § 8, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) jest Obywatel zobowiązany do:

L.p	Określenie obowiązków wynikających ze stwierdzonych braków i usterek	Termin wykonania
1	2	3

Uzasadnienie

....

Na podstawie § 8, ust. 2 wymienionego na wstępie rozporządzenia zobowiązuje się Obywatela do zawiadomienia ....
(podać nazwę jednostki, z ramienia której była przeprowadzona kontrola)
.... o wykonaniu zarządzenia pokontrolnego w ciągu 7 dni po upływie wyznaczonych terminów.

Od zarządzenia służy odwołanie do ....
....
(podać nazwę i adres jednostki nadrzędnej)
.... za pośrednictwem
....
(podać nazwę i adres jednostki, która wydała upoważnienie do przeprowadzenia kontroli)
w terminie czternastu dni od dnia jego doręczenia.

....
(Podpis osoby wydającej zarządzenie pokontrolne z podaniem stopnia, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego).

Otrzymują do wiadomości:

....
....
....

Pokwitowanie odbioru zarządzenia:

....
(data) (pieczęć) (podpis)

* — w przypadku wydania zarządzenia pokontrolnego przez inspektora ochrony przeciwpożarowej należy skreślić powołanie na art. 18, ust. 1 ustawy.

MSW/Pż-33

HARMONOGRAM KONTROLI

Lp. Nr teczki obiektu	Nazwa i adres zakładu	Resort	Kontrole												Usterki i braki wy stępujące w kontrolowanym zakładzie	Ocena realizacji uprzednio wydanych zarządzeń	Poczynania podjęte dla poprawy stanu bezp. pożarowego
			I kw.			II kw.			III kw.			IV kw.					
			planow.	przepr.	sprawdz.	planow.	przepr.	sprawdz.	planow.	przepr.	sprawdz.	planow.	przepr.	sprawdz.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

Objaśnienie do harmonogramu kontroli:

1) **Rubryka 1** — wpisać kolejny numer porządkowy łamany przez numer teczki, w której znajdują się dokumenty dotyczące przedmiotowego zakładu.

2) **Rubryka 2** — wpisać nazwę i adres zakładu.

3) **Rubryka 3** — należy wpisać nazwę resortu, któremu zakład podlega (rybryka ta przeznaczona jest dla harmonogramów prowadzonych przez komendy straży pożarnych),

4) **Rubryka 4, 7, 10 i 13** — oznaczyć umownie np. pokolorować rubrykę tego kwartału, w którym przewiduje się dokonanie kontroli,

5) **Rubryka 5, 8, 11 i 14** — wpisać datę dokonanej kontroli w rubryce tego kwartału, w którym kontrole faktycznie przeprowadzono,

6) **Rubryka 6, 9, 12 i 15** — oznaczyć umownie, np. pokolorować rubrykę tego kwartału, w którym planuje się dokonanie kontroli sprawdzającej, a po przeprowadzeniu kontroli wpisać datę jej dokonania,

7) **Rubryka 16** — podać usterki i braki występujące w kontrolowanym zakładzie (obiekcie) oznaczając je symbolicznie:
— usterki w zakresie organizacji ochrony przeciwpożarowej oznaczyć w mianowniku literą „a", w liczniku podać ilość usterek,
— usterki w zakresie prewencji oznaczyć w mianowniku literą „b", w liczniku podać ilość usterek,

8) **Rubryka 17** — podać krótką ocenę realizacji uprzednio wydanych zarządzeń, oznaczyć jednocześnie ilość nie wykonanych poleceń np. „Realizacja zarządzeń pokontrolnych jest niezadowalająca. Na 15 poleceń zakład zrealizował 3",

9) **Rubryka 18** — podać jakie poczynania zostały podjęte dla osiągnięcia poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego kontrolowanego zakładu np.:
a) skierowano sprawę do wydziału budownictwa lub przemysłu właściwego prezydium rady narodowej,
b) skierowano sprawę do jednostki nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem (obiektem),
c) skierowano sprawę do kolegium karno-administracyjnego,
d) skierowano sprawę do prokuratury.

MSW/Pż-59

Wzór Nr 1

..............................., dn. ....

PROTOKÓŁ

z kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) ....

....

(imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przeprowadzającego kontrolę, a przy kontrolach komisyjnych skład komisji)

przeprowadził(li) w dniu .... kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego ....

....

(nazwa i adres kontrolowanego zakładu, obiektu, działu)

W toku kontroli ustalono co następuje:

....

....

....

....

Wnioski:

....

....

....

....

(podpisy przeprowadzających kontrolę)

Decyzja kierownika zakładu:

....

....

....

....

(podpis wydającego decyzję)

Wzór nr 2

(nazwa i adres organu)

Prezydium
Gromadzkiej Rady Narodowej

w ....

Powiatowa Komenda Straży Pożarnych na podstawie § 12, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) oraz wytycznych w sprawie zakresu, zasad i terminów kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego, stanowiących załącznik do zarządzenia nr 13/69 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 13.XI. 1969 r. (Dz. KGSP nr 3, poz. 18) wnioskuje:

1) zobowiązać ochotnicze straże pożarne do przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w następujących miejscowościach:

Lp.	Ochotnicza straż pożarna	Miejscowości w których OSP zobowiązana jest przeprowadzać kontrolę	Ilość przewidziana do kontroli		Ilość członków OSP do przeprowadzania kontroli	Terminy kontroli
			gosp. roln.	innych obiektów		

2) powołać zespoły kontroli przeciwpożarowych i zobowiązać je do prowadzenia kontroli w miejscowościach niżej wymienionych:

Lp.	Zespół kontroli przeciwpożarowej	Miejscowości, w których zespół zobowiązany jest przeprowadzić kontrolę	Ilość przewidziana do kontroli		Liczebność zespołu kontroli przeciwpożarowej	Termin kontroli
			gosp. roln.	innych obiektów		

Podpis powiatowego komendanta straży pożarnych

Wzór nr 3

UCHWAŁA NR ....

PREZYDIUM GROMADZKIEJ RADY NARODOWEJ

w ...., powiat ....

w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego na terenie gromady ....

Działając na podstawie § 2 ust. 4 pkt 2 uchwały nr 440 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1961 r. w sprawie określenia obowiązków prezydiów rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej (Monitor Polski nr 91, poz. 383) oraz w związku z postanowieniami § 12, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) uchwala co następuje:

§ 1

W oparciu o wniosek Powiatowej Komendy Straży Pożarnych w .... z dnia .... nr ....

1) zobowiązuje się ochotnicze straże pożarne działające na terenie gromady do przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w miejscowościach i terminach podanych w punkcie 1 wniosku,

2) powołuje się zespoły kontroli przeciwpożarowej z ustaleniem ich obszaru działania, liczebności oraz terminów kontroli w miejscowościach podanych w punkcie 2 wniosku.

§ 2

Wykonanie uchwały porucza się sekretarzowi gromadzkiej rady narodowej.

Uwaga: w przypadku wprowadzenia uzupełnień do wniosku Powiatowej Komendy Straży Pożarnych należy odpowiednio uzupełnić treść uchwały*.

Upoważnienie

do kierowania i przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Na podstawie § 2, ust. 2 i § 13, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) wyznacza się Obywatela .... do kierowania kontrolą stanu bezpieczeństwa pożarowego oraz upoważnia do jej przeprowadzania w obiektach wymienionych w ewidencji kontroli przeciwpożarowych.

Stosownie do postanowień § 2, ust. 4 wymienionego rozporządzenia upoważniony jest Obywatel do:

1) wstępu na teren kontrolowanego obiektu,

2) żądania informacji i wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą.

.... dn. ....
(podpis i pieczęć)

Ważność upoważnienia przedłuża się na:

Rok ....
(podpis i pieczęć)

Zakres obowiązków

Do obowiązków kierownika kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego należy:

1) przeprowadzić przed rozpoczęciem kontroli odprawę instruktażową z osobami wyznaczonymi do przeprowadzenia kontroli, na której powinien:

a) przydzielić rejony kontrolne poszczególnym grupom, wydając im wykazy obiektów (ewidencję kontroli przeciwpożarowych) wraz z upoważnieniami do kontroli i wyciągiem podstawowych przepisów przeciwpożarowych dotyczących bezpieczeństwa pożarowego,

b) przypomnieć obowiązki osób przeprowadzających kontrolę,

c) podać termin dokonania kontroli sprawdzających usunięcie usterek, wskazanych przez zespoły kontrolne i ujętych w ewidencji kontroli,

2) po zakończeniu kontroli zebrać dokumentację kontrolną i sprawdzić wyrywkowo, czy w ewidencji kontrolnej ujęto usterki występujące w kontrolowanych gospodarstwach;

3) dokonać oceny przebiegu prac kontrolnych, omówić wyniki i wnioski z osobami przeprowadzającymi kontrole, niedociągnięcia i błędy w ich działalności;

4) przekazać dokumentację kontrolną naczelnikowi gromadzkiemu straży pożarnych i poinformować go o przebiegu prac kontrolnych;

5) omówić na najbliższym zebraniu wiejskim przebieg akcji kontrolnej ze wskazaniem właścicieli nieruchomości, u których powtarzają się największe zaniedbania w stanie zabezpieczenia pożarowego mogące spowodować pożar;

6) prowadzić stałą działalność zapobiegawczą ze szczególnym uwzględnieniem propagowania przestrzegania przez ludność przepisów przeciwpożarowych.

MSW/Pż — 60.

Upoważnienie

do przeprowadzania kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego

Na podstawie § 2, ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) upoważnia się Obywatela .... do przeprowadzenia kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach wymienionych w ewidencji kontroli przeciwpożarowych.

Stosownie do postanowień § 2, ust. 4 wymienionego rozporządzenia upoważniony jest Obywatel do:

1) wstępu na teren kontrolowanego obiektu,

2) żądania informacji i wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą.

...., dn. ....
(podpis i pieczęć)

Ważność upoważnienia przedłuża się:

Rok ....
(podpis i pieczęć)

Zakres obowiązków

Do obowiązków osób przeprowadzających kontrolę należy:

1) uczestniczyć w szkoleniu przed rozpoczęciem kontroli,

2) przeprowadzać kontrolę stanu bezpieczeństwa pożarowego w grupie co najmniej 2 osób w obecności zarządzającego obiektem lub osoby przez niego upoważnionej.
Zarządzający obiektem zobowiązany jest uczestniczyć w kontroli i ułatwić jej przeprowadzenie;

3) przed przystąpieniem do przeprowadzenia kontroli należy zapoznać się z wynikami poprzednich kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego, a następnie zawiadomić zarządzającego obiektem (gospodarstwem) o wszczęciu kontroli, okazując mu upoważnienie uprawniające do jej przeprowadzenia;

4) w czasie przeprowadzania kontroli należy:

a) ustalić i wskazać kontrolowanemu stwierdzone niezgodności z przepisami, występujące braki i usterki, mogące być przyczyną pożaru oraz ustalić termin ich usunięcia,

b) pouczyć, w jaki sposób należy usunąć zagrożenie pożarowe, ostrzec przed sankcjami, jakie grożą z tytułu nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych;

c) odnotować w ewidencji kontroli przeciwpożarowych występujące braki i usterki stwierdzone podczas kontroli,

d) sprawdzać w terminie wskazanym przez naczelnika lub kierownika zespołu kontroli przeciwpożarowej, czy uchybienia zostały usunięte,

e) odnotować w ewidencji kontroli przeciwpożarowych uchybienia stwierdzone podczas kontroli sprawdzającej,

f) przekazać dokumentację kontrolną po zakończeniu kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego naczelnikowi ochotniczej straży pożarnej lub kierownikowi zespołu kontroli przeciwpożarowej z równoczesnym poinformowaniem o przebiegu kontroli.

MSW/Pż — 61

EWIDENCJA KONTROLI PRZECIWPOŻAROWYCH

Lp.	Nazwisko i imię właściciela lub użytkownika nieruchomości	Data kontroli	Nr pozycji stwierdzonych usterek oraz termin ich usunięcia	Podpis kontrolowanego	Data kontroli sprawdzającej	Nr pozycji nieusuniętych usterek oraz podpis i funkcja sprawdzającego	Podpis kontrolowanego	Adnotacje Prez. RN lub organów MO	Uwagi organów kontrolnych
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Objaśnienia:

Rubryka 1 — należy wpisać kolejny numer porządkowy.
Rubryka 2 — należy wpisać nazwisko i imię właściciela lub użytkownika nieruchomości, w której przeprowadzono kontrolę.
Rubryka 3 — należy wpisać datę przeprowadzonej kontroli.
Rubryka 4 — należy wpisać nr pozycji stwierdzonych usterek w oparciu o wyciąg podstawowych przepisów przeciwpożarowych, załączonych do niniejszej ewidencji, oraz wyznaczyć termin ich usunięcia.
Rubryka 5 — należy uzyskać podpis kontrolowanego, potwierdzający przyjęcie do wiadomości stwierdzonych usterek oraz zobowiązanie do ich usunięcia.
Rubryka 6 — należy wpisać datę kontroli sprawdzającej usunięcie usterek wyszczególnionych w rubryce 4.
Rubryka 7 — należy wpisać nr pozycji nie usuniętych usterek (z załączonego wyciągu przepisów przeciwpożarowych) oraz funkcję i podpis osoby przeprowadzającej kontrolę.
Rubryka 8 — należy uzyskać podpis kontrolowanego potwierdzający stwierdzenie nieusunięcia usterek w terminie określonym przez organ kontrolny.
Rubryka 9 — należy wpisać poczynania podjęte przez Prezydium RN lub organa MO w celu wyegzekwowania usunięcia usterek np.:
— wydanie zarządzenia pokontrolnego,
— zagrożenie zastosowania środków represyjnych,
— ukaranie mandatem,
— skierowanie sprawy na kolegium itp.
Rubryka 10 — rubryka przeznaczona jest wyłącznie dla organów kontrolnych. W rubryce tej należy wpisać uwagi dotyczące kontrolowanej nieruchomości, jakie nasunęły się organom kontrolnym.

MSW/Pż-62

(nazwa i adres organu)

...., dnia ....

Obywatel

....

....

ZARZĄDZENIE POKONTROLNE
(III)

Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzona w dniu .... przez zespół kontroli przeciwpożarowej, ochotniczą straż pożarną* stwierdziła uchybienia w zabezpieczeniu przeciwpożarowym

....
(podać nazwę i adres kontrolowanego obiektu)

wykazane w książce ewidencji kontroli, które pomimo polecenia zespołu nie zostały w wyznaczonym terminie usunięte.

W związku z powyższym na podstawie § 2, ust. 4, pkt 2 uchwały nr 440 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1961 r. w sprawie określenia obowiązków prezydiów rad narodowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej (Monitor Polski nr 91, poz. 383) oraz § 14, pkt 3 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) poleca się usunąć niżej podane usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym:

Lp.	Wyszczególnienie braków i usterek w zabezpieczeniu przeciwpożarowym	Naruszony przepis prawny	Termin usunięcia usterek
1	2	3	4

Na podstawie § 8, ust. 2 wymienionego na wstępie rozporządzenia zobowiązuje się Obywatela do zawiadomienia ....
(podać nazwę organu wydającego zarządzenie)
o wykonaniu zarządzenia pokontrolnego w ciągu 7 dni po upływie wyznaczonych terminów.

Braki i usterki określone w punktach .... stanowią naruszenie obowią-
(podać numery punktów)
zujących przepisów prawnych (ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie) i wobec powyższego nie przysługuje Obywatelowi prawo wniesienia odwołania od tych postanowień zarządzenia.

Prawo wniesienia odwołania przysługuje Obywatelowi jedynie od postanowień wymienionych w punktach .... do Prezydium ....
(podać numery punktów)
.... Rady Narodowej — ....
(powiatowej, miejskiej)
.... Komenda Straży Pożarnych w
(powiatowa, miejska)
.... za pośrednictwem ....
.... w terminie
(podać nzwę organu wydającego zarządzenia)
14 dni od dnia doręczenia przedmiotowego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze jest równocześnie upomnieniem w rozumieniu art. 14, § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151).

Pokwitowanie odbioru zarządzenia

....

....
(podpis osoby wydającej zarządzenie pokontrolne z podaniem stanowiska służbowego)

* niepotrzebne skreślić

MSW/Pż-63

WYCIĄG

z podstawowych przepisów przeciwpożarowych

Wyciąg z przepisów	Nr pozycji	Naruszony przepis oraz podstawy sankcji karnych
1	2	3
I. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).		
§ 1. Przy ustawianiu stert, stogów, brogów i innych podobnych obiektów należy zachować co najmniej następujące odległości: 1) od wszelkich budynków w gospodarstwach uspołecznionych . . . . 100 m a w innych . . . . 30 m	1	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
2) od dróg publicznych 50 m	2	art. 29, ust. 1. pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
3) od lasów-zagajników i innych terenów zadrzewionych 100 m	3	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
4) od torów kolejowych 100 m	4	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
5) od urządzeń i przewodów linii elektrycznych wysokiego napięcia oraz innych napowietrznych linii elektrycznych 25 m	5	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
7) między stertami, bądź parami stert, stogów, brogów, słomy i siana w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz punktach skupu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" 30 m przy czym odległość między stogami w parach nie powinna być mniejsza niż 6 m	6	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 1, pkt 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 2. Jeżeli położenie lub wielkość działki w indywidualnych gospodarstwach rolnych nie pozwala na zachowanie odległości określonych § 1, pkt 1 i 2, sterty, stogi i brogi mogą być ustawiane w odległościach nie mniejszych niż: 1) od budynków 20 m	7	art 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).

1	2	3
2) od dróg publicznych 30 m	8	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 3. Sterty, stogi lub brogi na ścierniskach powinny być oborane w promieniu 5 m.	9	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 4. Sterty, stogi lub brogi ze zbożem nie młóconym, ściółką, paszami słomiastymi, roślinami oleistymi i włóknistymi nie mogą zajmować powierzchni większej niż 600 m², a kubatura ich nie może przekraczać 2500 m³.	10	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 5. W okresie żniw kopy zbóż na ścierniskach znajdujących się w pobliżu torów kolejowych należy ustawiać w odległości co najmniej 30 m od nasypów kolejowych; ścierniska, przy tych nasypach powinny być zaorane.	11	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 7. Podczas prac żniwnych i omłotowych należy przestrzegać zasad bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności: 1) osoby obsługujące maszyny rolnicze poruszane za pomocą różnego rodzaju silników, obowiązane są przy ich eksploatacji stosować się do wskazań przeciwpożarowych podanych w przepisach obsługi,	12	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
2) urządzenia wydechowe silników spalinowych powinny być zabezpieczone przed wydobywaniem się iskier,	13	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
3) pracujące silniki spalinowe należy tak ustawiać, aby iskry, dym lub spaliny znoszone były z wiatrem w kierunku przeciwnym od stert, stogów, brogów i budynków.	14	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, pkt 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
4) odległość miejsca ustawienia silnika spalinowego od sterty, stogu, brogu lub budynku, w którym dokonuje się omłotów, powinna wynosić co najmniej 10 m,	15	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
5) miejsce przeznaczone na ustawienie silnika spalinowego należy oczyścić z przedmiotów palnych, a maszyny używane przy omłocie należy ustawić na twardym podkładzie i zaopatrzyć w liny lub łańcuchy mogące służyć do ich odciągania na wypadek pożaru.	16	art. 29, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).

1	2	3
§ 8. Silniki elektryczne nie okapturzone używane do omłotów, należy ustawić w odległości co najmniej 5 m od stert, stogów, brogów, i budynków, w których dokonuje się omłotów,	17	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 9. 1. Podczas dokonywania omłotów należy sprawdzać, czy: 1) koła pasowe i pasy przy młocarniach nie ocierają się o ich osłony,	18	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
2) słoma nie utrudnia pracy wytrząsaczy i nie jest powtórnie porywana i okręcana wokół bębna,	19	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 1, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
3) części cierne młocarni nie zagrzewają się nadmiernie,	20	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 1, pkt 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
4) instalacja i urządzenia elektryczne nie uległy uszkodzeniu,	21	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 1, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
5) pył i zanieczyszczenia osiadające na instalacji i urządzeniach elektrycznych nie powodują zagrożenia pożarowego,	22	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 1, pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
2. W razie dokonywania omłotów w stodole należy zapewnić dostęp do wyjść ewakuacyjnych,	23	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 9, ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz.U. nr 4, poz. 30).
§ 10. Zapasy materiałów pędnych w ilości nie przekraczającej jednodniowego zapotrzebowania powinny być przechowywane w zamkniętych, nietłukących się naczyniach w odległości co najmniej 10 m od miejsca dokonywania omłotów, zlokalizowanego poza obrębem zabudowań, stert, stogów i brogów,	24	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).
§ 11. 1. Zabrania się palenia tytoniu i używania ognia otwartego w miejscu dokonywania omłotów oraz miejscu składowania materiałów pędnych,	25	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 11, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30).

1	2	3
2. Na palenie tytoniu należy wyznaczyć miejsce w odległości co najmniej 20 m od miejsca dokonywania omłotów lub miejsca składowania materiałów pędnych. Miejsce to powinno być oczyszczone z materiałów palnych.	26	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 11, ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30),
§ 12. W miejscu dokonywania omłotów należy przygotować: 2. W indywidualnych gospodarstwach rolnych, beczkę z wodą o pojemności co najmniej 100 l, wiadro i tłumicę albo gaśnicę i tłumicę.	27	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 12, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz. U. nr 4, poz. 30),
II. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie czyszczenia przewodów kominowych (Dz. U. nr 5, poz. 39). § 5.1. Właściciele, użytkownicy lub zarządzający budynkami obowiązani są: 1) utrzymywać w należytym stanie urządzenia kominowe oraz urządzenia przeznaczone do ułatwiania pracownikom obsługi kominiarskiej dostępu do kominów, kanałów i wykonywania czynności kominiarskich (włazy na dachy i kominy, drabiny, ławy kominiarskie);	28	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 5, ust. 1, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie czyszczenia przewodów kominowych (Dz. U. nr 5, poz. 39).
III. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120) § 2. W budynkach i na przyległych do nich terenach zabrania się dokonywania wszelkich czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozprzestrzenianie się pożaru, a w szczególności:		
4) gromadzenia i przechowywania materiałów opałowych, tarcicy oraz innych materiałów palnych pod palnymi ścianami budynków jak również pod ścianami budynków posiadających otwory okienne lub inne otwory,	29	art. 29, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
5) przechowywania na strychach budynków, przez które przechodzą przewody kominowe, trocin, drewna i innych materiałów palnych oraz pasz objętościowych, jak siano i słoma,	30	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
8) używania pieców z uszkodzonymi drzwiczkami, paleniskami i rurami blaszanymi oraz podłączania palenisk do przewodów wentylacyjnych,	31	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
9) używania kominów i przewodów kominowych uszkodzonych lub nie zabezpieczonych drzwiczkami wycierowymi,	32	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
10) ustawiania jakichkolwiek przedmiotów na klatkach schodowych, zastawiania wyjść i drzwi zapewniających ewakuację z pomieszczeń oraz korytarzy i przejść poniżej sze-	33	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia

1	2	3
rokości określonej przepisami prawa budowlanego,		2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
11) garażowania motocykli, skuterów lub motorowerów z paliwem w zbiornikach w pomieszczeniach na ten cel nie przeznaczonych jak np. w mieszkaniach, korytarzach, piwnicach, stodołach,	34	art. 29, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
12) garażowania samochodów, traktorów, kombajnów i innych maszyn z własnym napędem w stodołach lub innych budynkach gospodarskich, w których magazynuje się materiały palne,	35	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
13) urządzenia wędzarni i suszarni — z wyjątkiem suszarni bielizny — na poddaszach o ścianach lub pokryciu dachu z materiałów palnych, jak również w pomieszczeniach budynków gospodarczych wykonanych z materiałów palnych,	36	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 13 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
14) rozgrzewania smoły lub asfaltu w odległości mniejszej niż 5 m od budynków oraz na dachach budynków; naczynia do podgrzewania smoły należy zaopatrzyć w pokrywy.	37	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 2, pkt 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
§ 3. W budynkach i na przyległych do nich terenach należy przestrzegać następujących zasad bezpieczeństwa pożarowego: 1) przy spalaniu śmieci i odpadków należy zabezpieczyć miejsca spalania przed możliwością przerzucenia się ognia na materiały palne;	38	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 3, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
2) nie wygaszone węgle lub gorący popiół wynoszone na zewnątrz budynków należy zasypać ziemią lub zalać wodą;	39	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 3, pkt 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
3) wszelkie materiały palne powinny znajdować się w odległościach nie mniejszych niż: 0,60 m od pieców, piecyków itp. urządzeń ogrzewczych 0,50 m od punktów świetlnych	40	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 3, pkt 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
4) niebezpieczne pożarowo nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, środki owadobójcze, wapno niegaszone i inne substancje chemiczne należy przechowywać zgodnie ze wskazaniami producenta w zakresie bezpieczeństwa pożarowego.	41	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 3, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).
§ 4. 1. Użytkownikom urządzeń zasilanych energią elektryczną lub gazem palnym zabrania się dokonywania czynności, które mogłyby stworzyć zagrożenie pożarowe lub wybuchowe. W szczególności zabrania się: 1) korzystania z uszkodzonych instalacji, urządzeń elektrycznych i gazowych,	42	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120).

1	2	3
4) ustawiania grzejnych urządzeń elektrycznych na przedmiotach i materiałach palnych; wszystkie urządzenia elektryczne grzejne należy ustawiać na niepalnych podstawach lub płytach w odległości co najmniej 0,6 m od materiałów łatwo zapalnych i 0,30 m od materiałów trudno zapalnych,	43	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 1, pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
5) zastawiania dojścia do czynnych tablic rozdzielczych wyłączników, przełączników itp. urządzeń elektrycznych oraz gazomierzy,	44	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 1, pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
7) stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów łatwo zapalnych, odległość osłony wykonanej z materiału trudno zapalnego od żarówki powinna wynosić co najmniej 5 cm.	45	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 1, pkt 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
8) przechowywania w pomieszczeniach wewnątrz budynków butli napełnionych gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg; temperatura w tych pomieszczeniach nie może przekraczać 35°C,	46	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 1, pkt 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
2. Osobom nie posiadającym wymaganych kwalifikacji zawodowych zabrania się dokonywania samodzielnie: 1) przeróbek i remontów urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych, budowy dodatkowych punktów odbioru energii elektrycznej albo gazowej,	47	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 2, pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
2) naprawiania uszkodzonych bezpieczników.	48	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 4, ust. 2, pkt. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
§ 7. 1. Właściciele, użytkownicy i zarządzający budynkami są obowiązani zaopatrzyć się w sprzęt przeciwpożarowy, który powinien być umieszczony w dostępnym miejscu,	49	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 7, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz. U. nr 16, poz. 120),
IV. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1964 r. w sprawie obowiązku zakładania urządzeń piorunochronnych (Dz. U. nr 5, poz. 34) § 10. 1. Obowiązek dokonywania wymiany zużytej instalacji i konserwacji urządzeń piorunochronnych i piorunochronów lekkich ciąży na właścicielach, użytkownikach i zarządzających nieruchomościami,	50	art. 29, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w związku z § 10, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1964 r. w sprawie obowiązku zakładania urządzeń piorunochronnych (Dz. U. nr 5, poz. 34),

19.

ZARZĄDZENIE NR 14/69 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 14 listopada 1969 r.

o postępowaniu egzekucyjnym w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt. 1 i 2 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Instrukcję o postępowaniu egzekucyjnym w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej" stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 14/69 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 14 listopada 1969 r.

INSTRUKCJA

o postępowaniu egzekucyjnym w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej

§ 1. Ilekroć w instrukcji powołane zostają artykuły bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć artykuły ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151).

§ 2. Przedmiotem postępowania egzekucyjnego w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej są obowiązki o charakterze niepieniężnym wynikające:
1) bezpośrednio z przepisów prawa,
2) z decyzji administracyjnych (zarządzeń pokontrolnych) ostatecznych, bądź zaopatrzonych w rygor natychmiastowej wykonalności,
3) zarządzeń wydanych na miejscu akcji ratowniczej przez organ straży pożarnej, kierujący tą akcją.

§ 3. Uprawnionym do żądania wykonania w drodze egzekucji obowiązków, o których mowa w § 2, zwanym dalej „wierzycielem" jest biuro gromadzkie, właściwy organ prezydium osiedlowej lub miejskiej rady narodowej, powiatowa (miejska) komenda straży pożarnych, komenda straży pożarnych w mieście wyłączonym z województwa oraz wojewódzka komenda straży pożarnych w sprawach, w których występuje jako organ pierwszej instancji, np. w sprawach zastrzeżonych do jej wyłącznej kompetencji, jak również organ straży pożarnej kierujący akcją ratowniczą.

§ 4. Organem egzekucyjnym w zakresie egzekucji administracyjnej w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej jest powiatowa (miejska) komenda straży pożarnych i komenda straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa (art. 19, § 1 w związku z art. 14 ustawy o ochronie przeciwpożarowej) lub organ straży pożarnej kierujący akcją ratowniczą (art. 19, ust. 2).

§ 5. 1. Po upływie terminów wyznaczonych na wykonanie zarządzenia pokontrolnego, jeżeli zarządzenie to przez zobowiązanego nie zostało wykonane, wierzyciel obowiązany jest doręczyć zobowiązanemu, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, pisemne upomnienie (wzór nr 1) zawierające wezwanie do wykonania w ciągu 7 dni obowiązku, wynikającego z decyzji administracyjnej (zarządzenia pokontrolnego — § 2, pkt 2), z zagrożeniem wszczęcia wobec niego postępowania egzekucyjnego po upływie tego terminu (art. 14, § 1).

2. Po upływie co najmniej 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu upomnienia wierzyciel obowiązany jest sprawdzić wykonanie zarządzenia pokontrolnego.

3. Upomnienia (wzór nr 1) nie stosuje się w przypadku egzekucji obowiązków wynikających bezpośrednio z przepisów prawa (§ 2, pkt. 1), gdy zarządzenie pokontrolne zawiera upomnienie.

§ 6. 1. Jeżeli kontrola sprawdzająca wykaże, że zobowiązany w ciągu 7 dni od otrzymania upomnienia nie wykonał zarządzenia pokontrolnego, uprawniony wierzyciel obowiązany jest podjąć następujące czynności zmierzające do zastosowania wobec zobowiązanego środków egzekucyjnych, a mianowicie:
1) wierzyciel, który jednocześnie jest organem egzekucyjnym, tj. powiatowa, miejska lub komenda straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa, przystępuje z urzędu do wystawienia tytułu wykonawczego i postanowienia o zastosowaniu środków egzekucyjnych wobec zobowiązanego;
2) wierzyciel, który nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym, np. biuro gromadzkie lub wojewódzka komenda straży pożarnych wystawia i wysyła do właściwego organu egzekucyjnego, tj. PKSP lub MKSP następujące dokumenty:
   a) tytuł wykonawczy (wzór nr 2A),
   b) wniosek o wszczęcie egzekucji administracyjnej (wzór nr 2B), w którym powinien wskazać środek egzekucyjny, np. grzywna w celu przymuszenia,
   c) dowód doręczenia zobowiązanemu upomnienia.

§ 7. 1. Podstawę wszczęcia i prowadzenia egzekucji stanowi tytuł wykonawczy wystawiony przez powiatową, miejską, miasta wyłączonego z województwa komendę straży pożarnych jako wierzyciela nałożonego przez siebie obowiązku podlegającego egzekucji w trybie administracyjnym oraz przez biuro gromadzkie, organ prezydium rady narodowej miasta (dzielnicy), osiedla lub wojewódzką komendę straży pożarnych.

2. Egzekucję kieruje się do zobowiązanego do wykonania obowiązku wymienionego w tytule wykonawczym, tj. osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

§ 8. 1. Przed przystąpieniem do egzekucji z urzędu lub na wniosek wierzyciela, np. biura gromadzkiego lub WKSP organ egzekucyjny obowiązany jest sprawdzić, czy tytuł wykonawczy zawiera wszystkie elementy przewidziane w art. 26, a mianowicie:
1) oznaczenie wierzyciela,
2) wskazanie imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu,

3) podanie treści egzekwowanego obowiązku, jego podstawy prawnej (zarządzenie pokontrolne) oraz stwierdzenie, że obowiązek jest wymagalny,
4) wskazanie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) i art. 2, § 1, pkt. 2 ustawy, jako podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej,
5) datę wystawienia tytułu, podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego oraz odcisk pieczęci urzędowej, a ponadto
6) sprawdzić, czy dołączono dowód doręczenia upomnienia.

2. W razie stwierdzenia braków należy spowodować ich usunięcie przez ten organ, który wystawił tytuł wykonawczy. Jeżeli natomiast organ egzekucyjny dojdzie do wniosku, że wymieniony w tytule wykonawczym obowiązek nie podlega egzekucji administracyjnej, to powinien on niezwłocznie zwrócić wierzycielowi tytuł wykonawczy z podaniem uzasadnienia zwrotu. Ewentualne spory jakie mogą w tym przedmiocie zaistnieć pomiędzy wierzycielami i organem egzekucyjnym, rozstrzyga organ wyższego stopnia.

§ 9. Po sprawdzeniu, że obowiązek wymieniony w tytule wykonawczym podlega egzekucji administracyjnej i tytuł wykonawczy nie zawiera braków, organ egzekucyjny zamieszcza na tytule wykonawczym klauzulę o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji (wzór nr 2C) i postanowienie o zastosowaniu środka egzekucyjnego (wzór nr 3).

§ 10. 1. Przystępując do czynności egzekucyjnych organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru (art. 31), odpis tytułu wykonawczego zaopatrzony w klauzulę o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej i postanowienie o zastosowaniu środka egzekucyjnego z pouczeniem o prawie zgłoszenia zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

2. Jeżeli w toku egzekucji zajdzie potrzeba zmiany środka egzekucyjnego (np. na łagodniejszy), organ egzekucyjny wydaje w tej sprawie postanowienia, doręczając je zobowiązanemu, a w przypadku prowadzenia egzekucji na wniosek (np. biura gromadzkiego lub WKSP) również i wierzycielowi.

§ 11. 1. Zobowiązanemu przysługuje, w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu wymienionych w § 10 dokumentów, prawo zgłoszenia zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Podstawę zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego mogą stanowić przypadki określone w art. 32, a w szczególności:
1) wykonanie, umorzenie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku,
2) odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu,
3) określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z decyzji (zarządzenia pokontrolnego) organu administracyjnego lub bezpośrednio z przepisem prawa,
4) błąd co do osoby zobowiązanego,
5) niewykonalność obowiązku o charakterze niepieniężnym,
6) niedopuszczalność egzekucji administracyjnej lub zastosowanego środka egzekucyjnego, brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia, wymaganego w myśl art. 14,
7) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 7).

2. W innych niż wymienione w art. 32 przypadkach zarzut w sprawie prowadzenia egzekucji nie jest dopuszczalny i nie powinien być uwzględniony.

3. Jeżeli zobowiązany wniósł zarzut w sprawie prowadzenia egzekucji, organ egzekucyjny powinien dokładnie zbadać, czy podniesiony zarzut jest dopuszczalny. W przypadku stwierdzenia dopuszczalności zarzutu, organ egzekucyjny przesyła zarzut wraz z tytułem wykonawczym wierzycielowi np. do biura gromadzkiego lub WKSP do zajęcia stanowiska. Po uzyskaniu wypowiedzi wierzyciela organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zarzutu. Jeżeli wierzycielem wymienionego w tytule wykonawczym obowiązku, który był podstawą wszczęcia egzekucji, jest organ egzekucyjny, np. komenda prowadząca postępowanie egzekucyjne, wówczas organ egzekucyjny po ewentualnym uzgodnieniu stanowisk z innymi jednostkami rozpatruje zarzut i wydaje stosowne postanowienie.

§ 12. 1. Jeżeli zarzut w sprawie prowadzenia egzekucji uznany został za uzasadniony, organ egzekucyjny wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego (wzór nr 4) lub o umorzeniu tego postępowania (wzór nr 5).

2. Na postanowienie wydane w sprawie zarzutów służby zobowiązanemu i wierzycielowi zażalenie do organu wyższego stopnia, który może zarządzić wstrzymanie czynności egzekucyjnych do czasu rozpatrzenia zażalenia.

§ 13. 1. Wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie wstrzymuje czynności egzekucyjnych. Organ egzekucyjny może jednak z uzasadnionych powodów np. jeżeli słuszność zarzutu nie nasuwa wątpliwości lub zachodzi prawdopodobieństwo istnienia jednej z przyczyn stanowiących przewidziane w art. 32 podstawy zgłoszenia zarzutów, wstrzymać czynności egzekucyjne do czasu rozpatrzenia zgłoszonych zarzutów.

2. Organ egzekucyjny, a także egzekutor, obowiązany jest odstąpić od czynności egzekucyjnych, gdy zobowiązany okazał dowody stwierdzające wykonanie, umorzenie, wygaśnięcie lub nieistnienie obowiązku, bądź odroczenie terminu wykonania obowiązku, albo gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego (art. 42). O odstąpieniu organ egzekucyjny lub egzekutor zawiadamia wierzyciela np. biuro gromadzkie lub WKSP, gdy egzekucja prowadzona jest na wniosek.

§ 14. 1. W szczególnych przypadkach przewodniczący prezydium powiatowej (miejskiej), dzielnicowej rady narodowej, może wstrzymać na czas określony czynności egzekucyjne każdego organu egzekucyjnego (art. 22, § 2).

2. W razie czasowego wstrzymania czynności egzekucyjnych przez przewodniczącego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na podstawie art. 22, § 2 organ egzekucyjny obowiązany jest dołączyć do akt sprawy polecenie o wstrzymaniu egzekucji i dopilnować terminu, do którego czynności egzekucyjne zostały wstrzymane. Po upływie tego terminu czynności egzekucyjne powinny być kontynuowane. Należy o tym zawiadomić przewodniczącego prezydium

3 O wstrzymaniu czynności egzekucyjnych przez przewodniczącego prezydium organ egzekucyjny nie jest obowiązany zawiadamiać zobowiązanego chyba, że wstrzymanie uzależnione zostało od spełnienia przez zobowiązanego określonego warunku.

§ 15. 1. Na postanowienia organu egzekucyjnego wydane w toku egzekucji administracyjnej lub dotyczące postępowania egzekucyjnego służy stronie zażalenie tylko w przypadkach przewidzianych w ustawie. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia (art. 16, § 1).

2. Na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego i egzekutora służy skarga. Skargę na czynności egzekutora wnosi się do organu egzekucyjnego, a na czynności organu egzekucyjnego — do organu wyższego stopnia.

3. Wniesienie zażalenia na postanowienie (art. 16) lub skargi na czynności organu egzekucyjnego, albo na czynności egzekutora (art. 52), nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny, bądź jego organ nadrzędny, może jednak w uzasadnionych przypadkach postępowanie egzekucyjne wstrzymać do czasu załatwienia zażalenia lub skargi.

4. Postanowienia rozstrzygające wnioski i skargi zgłoszone w toku postępowania egzekucyjnego mogą być uchylone lub zmienione przy zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego

o wznowieniu postępowania (art. 127—134 kpa) oraz uchyleniu i zmianie decyzji (art. 135—142 kpa).

§ 16. 1. Postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu w przypadkach określonych w art. 54, a w szczególności:

1) w razie odroczenia terminu wykonania obowiązku,
2) w razie śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z osobą zmarłego,
3) w razie utraty przez zobowiązanego zdolności do czynności prawnych i braku jego przedstawiciela ustawowego,
4) na żądanie wierzyciela,
5) w innych przypadkach prawem przewidzianych.

2. O zawieszeniu postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny wydaje postanowienie (wzór nr 4), które powinno być doręczone zobowiązanemu i wierzycielowi (jeżeli sprawa prowadzona jest na wniosek np. biura gromadzkiego lub WKSP). Na postanowienie o zawieszeniu postępowania lub o odmowie jego zawieszenia służy zażalenie (art. 54, § 3 i 4).

3. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego dokonane już czynności egzekucyjne pozostają nadal w mocy, chyba że organ egzekucyjny uchylił dokonane czynności egzekucyjne, o ile to jest uzasadnione ważnym interesem zobowiązanego, interes wierzyciela nie stoi temu na przeszkodzie, a osoby trzecie na skutek tych czynności nie nabyły praw. Na postanowienie o uchyleniu czynności egzekucyjnych albo o odmowie ich uchylenia służy zażalenie (art. 56).

§ 17. Organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne po ustaniu przyczyny zawieszenia (art. 55, § 1).

§ 18. 1. Umorzenie postępowania egzekucyjnego następuje w przypadkach określonych w art. 57, a w szczególności:

1) jeżeli obowiązek został przed wszczęciem postępowania wykonany,
2) jeżeli obowiązek nie jest wymagalny, został umorzony lub wygasł z innego powodu, albo jeżeli obowiązek nie zaistniał,
3) jeżeli egzekwowany obowiązek został określony niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z decyzji organu administracyjnego, albo bezpośrednio z przepisu prawa,
4) gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego lub gdy egzekucja nie może być prowadzona ze względu na osobę zobowiązanego,
5) jeżeli obowiązek o charakterze niepieniężnym okazał się niewykonalny,
6) w razie śmierci zobowiązanego, gdy obowiązek jest ściśle związany z osobą zmarłego,
7) jeżeli egzekucja administracyjna lub zastosowany środek egzekucyjny są niedopuszczalne albo brak uprzedniego upomnienia zobowiązanego (art. 14),
8) jeżeli postępowanie egzekucyjne zawieszone na żądanie wierzyciela nie zostało podjęte przed upływem roku od dnia zgłoszenia tego żądania,
9) na żądanie wierzyciela,
10) w innych przypadkach w ustawie przewidzianych.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego zamieszcza się na tytule wykonawczym.

3. Na żądanie zobowiązanego oraz w każdym przypadku, gdy umorzono postępowanie egzekucyjne, prowadzone na wniosek wierzyciela (art. 25, § 1), organ egzekucyjny doręcza postanowienie zobowiązanemu i wierzycielowi. W postanowieniu tym (wzór nr 5) organ egzekucyjny orzeka również w sprawie uchylenia czynności egzekucyjnych. Prawa osób trzecich nabyte na skutek tych czynności pozostają w mocy.

4. Organ egzekucyjny nadaje bieg ponownemu wnioskowi wierzyciela o przeprowadzenie egzekucji tego samego obowiązku, którego egzekucja z poprzedniego wniosku została umorzona na ogólnych zasadach.

§ 19. W przypadkach gdy zgłoszone przez zobowiązanego zarzuty w sprawie prowadzenia czynności egzekucyjnych nie zostały uwzględnione z powodu ich bezzasadności oraz po ustaniu przyczyn uzasadniających wstrzymanie bądź zawieszenie postępowania egzekucyjnego, organ egzekucyjny podejmuje i prowadzi czynności egzekucyjne, celem wyegzekwowania nałożonego na zobowiązanego środka egzekucyjnego i zmuszenia go do wykonania wymienionego w tytule wykonawczym obowiązku.

§ 20. 1. Czynności egzekucyjne wykonuje organ egzekucyjny, (tj. powiatowa, miejska, miasta wyłączonego z województwa komenda straży pożarnych).

2. Postanowienie w sprawie nałożenia kary grzywny w celu przymuszenia organ egzekucyjny przekazuje skarbowemu urzędowi komorniczemu do wyegzekwowania.

§ 21. 1. Zgodnie z art. 7, § 1 organy egzekucyjne stosują tylko środki egzekucyjne przewidziane w ustawie.

2. Środkami egzekucyjnymi w sprawach z zakresu ochrony przeciwpożarowej są:

1) grzywna w celu przymuszenia,
2) wykonanie zastępcze,
3) przymus bezpośredni.

§ 22. 1. Organ egzekucyjny stosuje środek egzekucyjny, który prowadzi bezpośrednio do wykonania obowiązku, a w sprawach dotyczących bezpieczeństwa pożarowego jako pierwszy — grzywnę w celu przymuszenia.

2. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana na:

1) osoby fizyczne, tj. właścicieli, użytkowników, zarządzających, ustawowych przedstawicieli zobowiązanego lub osoby, które zobowiązane są do bezpośredniego czuwania nad wykonywaniem egzekwowanego obowiązku;
2) osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, np. zarządy spółdzielczych i dyrekcje państwowych zakładów pracy oraz jednocześnie na osobę fizyczną, np. kierownika zakładu, jeżeli jest to niezbędne dla przymuszenia wykonania egzekwowanego obowiązku (art. 117).

3. Grzywna w celu przymuszenia może być nakładana na zobowiązanego kilkakrotnie w tej samej lub wyższej kwocie pod warunkiem, że:

1) każdorazowo nałożona grzywna nie przekroczy kwoty 2000 zł w stosunku do osób fizycznych i 10 000 zł do osób prawnych, i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej;
2) łączna suma grzywien nałożonych w jednej sprawie nie przekracza 10 000 zł w stosunku do osób fizycznych i 100 000 zł do osób prawnych, i jednostek organizacyjnych, nie posiadających osobowości prawnej.

§ 23. 1. Grzywnę w celu przymuszenia nakłada organ egzekucyjny, tj. powiatowa, miejska i miasta wyłączonego z województwa komenda straży pożarnych, który przystępując do czynności egzekucyjnych, doręcza zobowiązanemu zgodnie z art. 31 odpis tytułu wykonawczego, zaopatrzony w klauzulę o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej i postanowienie o nałożeniu grzywny (wzór nr 3) z pouczeniem o prawie zgłoszenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu tych dokumentów zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego i zażalenia na postanowienie o nałożeniu grzywny (art. 32 i 33).

2. Postanowienie o nałożeniu grzywny powinno zawierać:

1) wezwanie zobowiązanego do wpłacenia w kasie komendy lub na jej konto w NBP nałożonej grzywny w oznaczonym terminie z pouczeniem, że w przypadku nieuiszczenia jej w terminie, zostanie ona ściągnięta wraz z kosztami egzekucyjnymi w trybie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych,
2) wezwanie zobowiązanego do wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym w terminie wskazanym w postanowieniu z zagrożeniem, że w razie niewykonania tego obowiązku w terminie będą nakładane dalsze grzywny w tej samej lub wyższej kwocie,

3) dokumenty wymienione w ust. 1 doręcza się zobowiązanemu przez pocztę listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru lub przez gońca. Jeżeli w toku egzekucji np. w wyniku zgłoszenia zarzutów lub wniesienia zażalenia, zajdzie potrzeba zmiany środka egzekucyjnego, np. zmniejszenia grzywny w celu przymuszenia, należy zawiadomić o tym zobowiązanego.

§ 24. 1. W przypadku niewykonania obowiązku i nieuiszczenia grzywny w terminie, organ egzekucyjny (PKSP) wystawia tytuł wykonawczy i przekazuje go do wyegzekwowania właściwemu skarbowemu urzędowi komorniczemu.

2. W miastach podzielonych na dzielnice komenda straży pożarnych kieruje, wymienione w ust. 1, sprawy do egzekucji do prezydium tej dzielnicowej rady narodowej, na terenie której zamieszkuje (ma siedzibę) osoba zobowiązana.

3. W razie wykonania obowiązku określonego w tytule wykonawczym, śmierci lub np. zmiany miejsca pracy przez zobowiązanego, (jeżeli grzywna nałożona była na osobę fizyczną), nałożone, a nie uiszczone lub nie ściągnięte, grzywny, w celu przymuszenia należy niezwłocznie umorzyć (art. 121, § 2 i art. 122, § 1), postępując według zasad ustalonych w § 20 instrukcji.

4. W uzasadnionych przypadkach organ egzekucyjny, który w toku postępowania egzekucyjnego nałożył karę grzywny, może na wniosek zobowiązanego, który wykonał obowiązek i za zgodą jednostki nadrzędnej zwrócić zobowiązanemu ściągniętą grzywnę w całości lub w części (art. 123).

§ 25. Wykonanie zastępcze stosuje się w przypadkach, gdy obowiązek dotyczy wykonania takiej czynności, która może być wykonana zastępczo przez inną osobę na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanego np. naprawienie pękniętego komina.

§ 26. 1. Wykonanie zastępcze zarządza organ egzekucyjny przez doręczenie zobowiązanemu:
1) odpisu tytułu wykonawczego wystawionego zgodnie z art. 31,
2) postanowienia, że obowiązek objęty tytułem wykonawczym zostanie wykonany zastępczo przez inną osobę na jego koszt i niebezpieczeństwo.

2. W postanowieniu wymienionym w ust. 1, pkt 2 organ egzekucyjny może wezwać zobowiązanego do wpłacenia określonej kwoty tytułem zaliczki na poczet kosztów wykonania zastępczego oraz nakazać mu dostarczenie posiadanej dokumentacji, materiałów i środków przewozowych niezbędnych do zastępczego wykonania egzekwowanej czynności z zagrożeniem zastosowania odpowiednich środków egzekucyjnych np. zastosowania przymusu bezpośredniego w razie uchylania się od wykonania tego postanowienia.

3. W postanowieniu o zastosowaniu wykonania zastępczego oragn egzekucyjny powinien wskazać osobę, której zostało zlecone zastępcze wykonanie egzekwowanego obowiązku, a jeżeli tego nie uczynił, powinien w ciągu miesiąca zlecić określonej przez siebie osobie wykonanie egzekwowanej czynności i zawiadomić o tym zobowiązanego (art. 127).

§ 27. 1. Wykonawca, któremu organ egzekucyjny zlecił zastępcze wykonanie egzekwowanej czynności odpowiada wobec zobowiązanego za rzetelne wykonanie robót, celowe zużycie dostarczonych przez zobowiązanego materiałów oraz prawidłowe korzystanie z jego środków przewozowych.

Zobowiązany może dochodzić swych roszczeń bezpośrednio od wykonawcy w drodze powództwa cywilnego.

2. Zobowiązanemu przysługuje prawo wglądu w czynności wykonawcy oraz zgłaszania do organu egzekucyjnego wniosków co do sposobu wykonywania tych czynności.

3. Za zgodą wykonawcy zobowiązany może w toku czynności egzekucyjnych zgłosić do organu egzekucyjnego wniosek o zaniechanie dalszego stosowania wykonania zastępczego, składając jednocześnie oświadczenie, że wykona egzekwowany obowiązek w terminie wskazanym przez organ egzekucyjny. Organ uwzględni wniosek, jeżeli uzna to oświadczenie za nie budzące wątpliwości. Organ egzekucyjny może uzależnić wyrażenie zgody na ten wniosek od złożenia przez zobowiązanego wskazanego przez ten organ zabezpieczenia wykonania egzekwowanego obowiązku.

4. O zakończeniu czynności egzekucyjnych wykonania zastępczego oraz o wykonaniu egzekwowanego obowiązku, organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego, doręczając mu jednocześnie wykaz kosztów wykonania zastępczego wraz z wezwaniem do uiszczenia tych kosztów w oznaczonym terminie z uprzedzeniem (zagrożeniem), że w razie nieuiszczenia tej kwoty w terminie zostanie ona ściągnięta w trybie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych

§ 28. 1. Przymus bezpośredni polega na zagrożeniu lub pośrednim zastosowaniu wobec stawiającego opór, zobowiązanego i innych osób skutecznych środków, nie wyłączając użycia siły fizycznej, w celu wykonania ciążącego na nim obowiązku (art. 145). Przymus bezpośredni stosuje się:
1) jako środek ostateczny, w wypadkach, gdy inne środki egzekucyjne, np. wykonanie zastępcze okazały się bezskuteczne,
2) jako jedyny (skuteczny) środek w tych wypadkach, gdy niezwłoczne zastosowanie przymusu jest konieczne ze względu na zagrożenie zdrowia lub życia ludzi, np. w czasie akcji ratowniczej, groźbę uniemożliwienia lub znacznego utrudnienia wykonania egzekwowanego obowiązku np. w przypadku groźby ucieczki zobowiązanego.

2. Egzekucję polegającą na zastosowaniu przymusu bezpośredniego przeprowadza wyznaczony przez organ egzekucyjny egzekutor, który przystępując do czynności egzekucyjnych doręcza zobowiązanemu:
1) odpis tytułu wykonawczego wystawionego zgodnie z art. 31,
2) postanowienie organu egzekucyjnego o wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego i pouczeniem go o przysługującym mu prawie zgłaszania zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 32).

3. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, np. prowadzenia akcji ratowniczej, egzekutor np. dowódca akcji ratowniczej może niezwłocznie zastosować wobec zobowiązanego np. odmawiającego wzięcia udziału w akcji ratowniczej lub udostępnienia posiadanego sprzętu ppoż., bądź wody, przymus bezpośredni po ustnym wezwaniu (art. 19, § 2).

§ 29. 1. W sprawach dotyczących bezpieczeństwa pożarowego należy stosować przymus bezpośredni w zasadzie przy pomocy wezwanych organów asystencyjnych (MO lub organów wojskowych w stosunku do osób wojskowych) zgodnie z zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1967 r. w sprawie pomocy i asysty organów MO przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Monitor Polski nr 37, poz. 182) oraz zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 marca 1967 r. w sprawie asystowania organów wojskowych i udzielania przez nie pomocy przy czynnościach egzekucyjnych (Monitor Polski nr 22, poz. 104).

2. Pracownicy komend straży powinni stosować w zasadzie najłagodniejszą formę przymusu bezpośredniego polegającą na opieczętowaniu przedmiotu np. uszkodzonego urządzenia ogrzewczego grożącego w każdej chwili pożarem.

§ 30. 1. Zgodnie z art. 62, § 1 do kosztów egzekucyjnych należą:
— opłaty za czynności egzekucyjne np. za wezwanie organu MO dla usunięcia oporu,
— wydatki związane z postępowaniem egzekucyjnym, tzn. poniesione w toku tego postępowania np. za wynagrodzenie biegłych.

2. Koszty egzekucyjne obciążają z zasady zobowiązanego, jedynie w przypadkach niezgodnego z prawem wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego, koszty te ponosi wierzyciel lub organ egzekucyjny, które je spowodował. Ponadto koszty te

ponosi wierzyciel w przypadkach, gdy nie mogą one być ściągnięte od zobowiązanego (art. 62, § 3).

§ 31. 1. Nadzór nad czynnościami egzekucyjnymi w sprawach przeciwpożarowych sprawują komendy straży wyższego stopnia.

2. Nadzór nad czynnościami egzekucyjnymi egzekutora sprawuje organ egzekucyjny.

§ 32. Nadzór nad całością spraw związanych z egzekucją administracyjną na obszarze powiatu sprawuje prezydium powiatowej rady narodowej (art. 22, § 1). Szczegółowe zasady postępowania w trybie nadzoru określone zostały w § 15.

§ 33. 1. W stosunku do pracowników wierzyciela, którzy wskutek niedbalstwa spowodowali nieuzasadnione wszczęcie postępowania egzekucyjnego, brak lub opóźnienie zawiadomienia organu egzekucyjnego o okolicznościach uzasadniających zaniechanie prowadzenia egzekucji, stosuje się odpowiedzialność służbową lub dyscyplinarną na podstawie właściwych przepisów szczegółowych (art. 53, § 1).

2. Wobec pracowników organu egzekucyjnego odpowiedzialność określoną w ust. 1 stosuje się w przypadkach niezgodnego z prawem wszczęcia postępowania egzekucyjnego i prowadzenia egzekucji (art. 53, § 2).

3. Wymienieni w ust. 1 i 2 pracownicy ponoszą również odpowiedzialność materialną, według przepisów prawa cywilnego za wynikłą z ich winy szkodę dla wierzyciela, zobowiązanego lub innych osób, z wyjątkiem przypadków, w których poszkodowani mogli zapobiec szkodzie przez założenie w toku postępowania egzekucyjnego środka prawnego, lecz tego zaniechali (art. 53, § 3).

4. Określona w ust. 1—3 odpowiedzialność pracowników wierzyciela i organu egzekucyjnego nie wyklucza odpowiedzialności skarbu państwa za szkody wyrządzone przez funkcjonariuszy państwowych (art. 53, § 4).

§ 34. Zgodnie z art. 17 w postępowaniu egzekucyjnym w sprawach nie unormowanych w ustawie stosuje się przepisy kpa. W szczególności dotyczy to przepisów o zasadach ogólnych postępowania administracyjnego, o właściwości organów, o wyłączeniu pracowników, o stronach, o załatwianiu spraw, o podaniach i protokołach, o wezwaniach i doręczeniach, o terminach, o postępowaniu wyjaśniającym, o dowodach, o rozprawie, o postanowieniach i zażaleniach, o uchylaniu i zmianie decyzji (zarządzeń pokontrolnych), o trybie nadzoru, o wznowieniu postępowania, o udziale prokuratora, o skargach i wnioskach, o udziale prasy i organizacji społecznych.

§ 35. W postępowaniu egzekucyjnym należy stosować wzory pism i formularzy ustalone specjalnie na potrzeby tego postępowania. Natomiast w przypadkach, dla których wzory takie nie zostały ustalone, należy posługiwać się odpowiednimi wzorami pism i formularzy opracowanymi do kpa.

§ 36. O wyjaśnianie wątpliwości w sprawach stosowania przepisów dotyczących postępowania egzekucyjnego należy zwracać się do komend straży pożarnych wyższego stopnia, a w sprawach dotyczących egzekucji grzywien w celu przymuszenia do wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych.

Wzór nr 1

....
(nazwa i adres organu) ...., dnia .... 19...... r.

Nr ....

U P O M N I E N I E

.... Komenda Straży Pożarnych w ....
na podstawie art. 14, § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) wzywa do dobrowolnego wykonania zarządzeń wymienionych w punktach .... ostatecznej decyzji administracyjnej (zarządzeniu pokontrolnym) nr .... z dnia ....
w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego upomnienia.

W przypadku niewykonania wymienionych zarządzeń zostanie w stosunku do ....
....
wszczęte postępowanie egzekucyjne.

Otrzymują:

1) ....
(zobowiązany)

2) ....

....
(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

....

Pokwitowanie odbioru

Potwierdzam odbiór upomnienia egzekucyjnego ....
Komendy Straży Pożarnych w ....
z dnia .... nr sprawy ....

Warszawa, dnia .... 19.......... r.

....
(podpis odbiorcy)

Wzór nr 2

....
(nazwa i adres organu) ...., dnia .... 19....... r.

Nr ....

Tytuł wykonawczy

A. ....
....
(Nazwisko, imię lub nazwa zobowiązanego i adres)
(rodzaj przedsiębiorstwa, zajęcia, zawodu, zakładu pracy)

nie wykonał następującego(ych) obowiązku(ków) — zarządzeń pokontrolnych: ....
....
....

Wykazany(e) w niniejszym tytule obowiązek(ki) jest(są) wymagalny(e) i podlega(ją) ekzekucji w trybie administracyjnym na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) oraz § 8, ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38).

Upomnienie wzywające do wykonania powyższego(ych) obowiązku(ów) doręczono zobowiązanemu w dniu .... 19.......... r.

(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

....

B. ....

Komenda Straży Pożarnych
w ....

Wniosek o wszczęcie egzekucji

Działając na podsawie art. 25, § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) i § 8, ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38)..................

....

wnosi o wszczęcie egzekucji wymienionej w załączonym postanowieniu o zastosowaniu środka egzekucyjnego grzywny w celu przymuszenia zobowiązanego do wykonania obowiązku(ów) wymienionego(nych) w niniejszym tytule wykonawczym.

Dowód doręczenia upomnienia załącza się.

.... (data)

.... (podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

C.

Klauzula

o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej

.... Komenda Straży Pożarnych w ....

na podstawie art. 31 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) skierowuje powyższy tytuł wykonawczy do egzekucji administracyjnej.

W sprawie prowadzenia egzekucji zobowiązanemu przysługuje zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) prawo wniesienia zarzutu do .... Komendy Straży Pożarnych w .... w terminie 7 dni od dnia doręczenia powyższego tytułu wykonawczego.

Podstawą zarzutu może być tylko:

1) wykonanie, umorzenie, przedawnienie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku,
2) odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu,
3) określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z decyzji organu administracyjnego lub bezpośrednio z przepisu prawa,
4) błąd co do osoby zobowiązanego,
5) niewykonalność obowiązku o charakterze niepieniężnym,
6) niedopuszczalność egzekucji administracyjnej lub zastosowanego środka egzekucyjnego, brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia wymaganego w myśl art. 14 ustawy,
7) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego.

.... (data)

.... (podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

B.

Pokwitowanie odbioru

Odpis niniejszego tytułu wykonawczego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji i pouczeniu o prawie wniesienia zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji otrzymałem.

.... (data)

.... (podpis otrzymującego)

.... (doręczył)

Wzór nr 3

....
(nazwa i adres organu) ...., dnia .... 19........ r.

Nr ....

POSTANOWIENIE

o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia

Na podstawie art. 119 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) i § 8, ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego (Dz. U. nr 5, poz. 38) nakłada się na

....
(określenie zobowiązanego)

grzywnę w celu przymuszenia w wysokości .... złotych za niewykonanie obowiązku(ów) wymienionego(ych) w tytule wykonawczym z dnia .... nr.................................. oraz wzywa się do uiszczenia tej grzywny w terminie 14 dni.

Grzywna powinna być wpłacona do kasy ....

....

lub na konto ....nr..................

W przypadku nieuiszczenia grzywny w wyznaczonym terminie zostanie ona ściągnięta wraz z kosztami egzekucyjnymi przez zastosowanie egzekucji z pieniędzy, z ruchomości, z wynagrodzenia za pracę, z konta bankowego, z wierzytelności i innych praw majątkowych zobowiązanego.

Jednocześnie wzywa się ....

....

do wykonania w tym samym terminie określonego w tytule wykonawczym obowiązku(ów) ....

....

W razie niewykonania obowiązku(ów) w wyznaczonym terminie będą nakładane dalsze grzywny w tej samej lub wyższej kwocie.

Na niniejsze postanowienie służy zażalenie do

....

Komendy Straży Pożarnych w ....

....

w terminie 7 dni od dnia doręczenia.

Zgodnie z art. 122 powołanej ustawy w razie wykonania obowiązku(ów) wynikającego(ych) z tytułu wykonawczego, przysługuje prawo zgłoszenia wniosku o umorzenie grzywny.

Otrzymują:

1) .... (zobowiązany)

.... (pieczęć i podpis komendanta)

2) .... (wierzyciel)

3) ....

....

Potwierdzenie odbioru

Potwierdzam odbiór postanowienia o zastosowaniu środka egzekucyjnego .... Komendy Straży Pożarnych w ....

....

z dnia .... nr sprawy

.... (data)

.... (podpis otrzymującego)

Wzór nr 4

....
(nazwa i adres organu) ...., dnia .... 19........ r.

Nr ....

POSTANOWIENIE

o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego

.... Komenda Straży Pożarnych .... na podstawie art. 54, § 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151) postanawia zawiesić — nie zawiesić — postępowanie(a) egzekucyjne(go) proprowadzone(go) przeciwko ....

....
(nazwisko i imię lub nazwa)

....
(adres)

na podstawie tytułu(ów) wykonawczego(ych) nr .... w sprawie ....
....
....
....
....

Dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy. Po ustaniu przyczyny zawieszenia postępowanie egzekucyjne zostanie podjęte bez osobnego zawiadomienia.

Uzasadnienie

....
....
....
....
....

Na postanowienie niniejsze służy w terminie 7 dni zażalenie do ....
(nazwa komendy wyższego stopnia)

za pośrednictwem tutejszej komendy.

Otrzymują:

1) ....
(zobowiązany)

2) ....
(wierzyciel)

3) ....

....
(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

Potwierdzenie odbioru

Potwierdzam odbiór postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego .... Komendy Straży Pożarnych w ....
z dnia .... nr sprawy ....

....
(data) (podpis otrzymującego)

Wzór nr 5

....
(nazwa i adres organu) ...., dnia .... 19........ r.

Nr ....

POSTANOWIENIE

o umorzeniu postępowania ogzekucyjnego

.... Komenda Straży Pożarnych w ....

na podstawie art. 57, § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. nr 24, poz. 151) umarza postępowanie egzekucyjne w sprawie: ....
....
....
ponieważ ....
....
....

Na postanowienie niniejsze służy zażalenie do ....
(nazwa komendy wyższego stopnia)

za pośrednictwem tutejszej komendy w terminie 7 dni od dnia doręczenia.

....
(podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego)

Otrzymują:

1) ....
(zobowiązany)

2) ....
(wierzyciel)

3) ....

POTWIERDZENIE ODBIORU

Potwierdzam odbiór postanowienia .... Komendy Straży Pożarnych w.. .... z dnia .... nr .... o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie ....

....
(data) (podpis otrzymującego)

W.Z.Graf. W-wa. Zam. 1374 z dn. 9.XII.69 r. K-99.